ĐÀNG THÁNH GIÁ

với các chứng nhân tử đạo trong thế kỷ thứ 20

Chương trình Magis

Photo: Ngọc The SJ

MỤC LỤC

- Lời dẫn. Trang 3.
- Các chặng Đàng Thánh Giá. T.4
- Cùng cầu nguyện với Đàng Thánh Giá. T.6

1. Chặng thứ nhất: Chúa Giê-su bị kết án tử hình - Martin Luther King. T.6.
2. Chặng thứ hai: Chúa Giê-su vác Thánh Giá - Frans van der Lugt SJ. T.11.
3. Chặng thứ ba: Chúa Giê-su ngã xuống đất lần thứ nhất - Bernhard Lichtenberg. T.16
4. Chặng thứ tư: Đức Mẹ gặp gỡ Chúa Giê-su đang vác thánh giá – Dietrich Bonhoeffer. T .21.
5. Chặng thứ năm: Ông Si-môn thành ky-rê-nê giúp vác thập giá cho chúa giê-su – Alfred Delp SJ. T.25.
6. Chặng thứ sáu: bà vê-rô-ni-ca trao khăn cho Chúa Giê-su lau mặt – Edith Stein OCD. T.29.
7. Chặng thứ bảy: Chúa Giê-su ngã xuống đất lần thứ hai - Sophie Scholl. T.33.
8. Chặng thứ Tám : Chúa Giê-su dừng lại và an ủi con cái thành Giê-ru-sa-lem – Đức cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. T. 38.
9. Chặng thứ chín: Chúa Giê-su ngã xuống đất lần thứ ba - Maximilian Kolbe. T. 43.
10. Chặng thứ Mười: Quân lính lột áo của Chúa Giê-su - Titus Brandsma OCD. T.47.
11. Chặng thứ Mười một: quân lính đóng đinh Chúa Giê-su vào thánh giá – Alexander Men. T.51.
12. Chặng thứ mười hai: Chúa Giê-su chết trên thánh giá - Charles de Foucauld. T.55.
13. Chặng thứ mười ba: tháo đanh Chúa Giê-su xuống và trao vào lòng Đức Mẹ - Paul Schneider. T. 60.
14. Chặng thứ mười bốn: táng xác của Chúa Giê-su trong hang đá – Đức Tổng Giám Mục Oscar Romero. T.65.
15. Chặng thứ mười Lăm: Phục Sinh đem lại bình an. T. 69.

- Kết với bài hát Kinh Hoà Bình. T.73.

- **Lời dẫn**

Trên hành trình Đức Tin, người Ki-tô hữu được mời gọi hướng nhìn lên Chúa Giê-su chịu chết trên Thánh Giá, Đấng yêu thương nhân loại đến nỗi hy sinh chính mạng sống mình.

Với tất cả sự tự do, Chúa sẵn sàng bước vào con đường khổ nạn và đón nhận Thánh Giá mà con người đã trao cho Chúa. Hành trình Chúa vác Thánh Giá trở thành con đường mà người Ki-tô hữu dù muốn hay không đều bước đi. Trên con đường đó luôn có hy sinh và luôn có khổ đau, luôn có hiến dâng và luôn có tình yêu. Trên đường Thánh Giá, mỗi người Ki-tô hữu được mời gọi trở nên chứng nhân sống động cho chính tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại.

"Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính,
vì Nước Trời là của họ" (Mt 5,10).

Lời chúc phúc của Chúa là lời mời gọi biết bao nhiêu anh chị em trong thế kỷ thứ 20 này can đảm bước theo Chúa trên đường khổ nạn. Đó là những nhân chứng Đức Tin làm cho Đàng Thánh Giá của Chúa Giê-su trở nên sống động hơn. Cùng với Chúa Giê-su, các chứng nhân sống Đức Tin cho chúng ta một minh chứng cho nguyên lý tuyệt vời mà chúng ta, những Ki-tô hữu cần tập bước đi: **Chết để được sống.**

Thật vậy, *"nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác. Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời"* (Ga 12,24-25).

Để cho Đàng Thánh Giá của Chúa trở nên sống động hơn, các anh chị em trong chương trình Magis đã cùng đồng lòng cầu nguyện, suy niệm Đàng Thánh Giá của Chúa Giê-su dựa trên tập sách của Gundula Kuehnweg (Hg.), *Kreuzweg der Maertyrer des 20. Jahrhunderts*, cùng một số tài liệu khác.

Cụ thể, các anh chị em suy niệm và cầu nguyện với chứng từ sống động của các chứng nhân và các vị tử đạo trong thế kỷ thứ 20.
Tâm tình của các anh chị em xin được "trở nên" chút muối men tâm linh chia sẻ với mọi người, đặc biệt trong bầu khí của Mùa Chay và Tuần Thánh, thời gian để chúng ta bước theo Chúa Giê-su trên đường khổ nạn.

Lm. GB. Nguyễn Ngọc Thế SJ.

CÁC CHẶNG ĐÀNG THÁNH GIÁ

1) **Chặng thứ nhất: Martin Luther King, (1929-1968),** người Hoa Kỳ, mục sư Tin Lành. Đấu tranh với tinh thần bất bạo động cho phẩm giá của người da màu. Giải Nobel Hòa bình 1964. Trung thành với lời của Tin Mừng: "Yêu thương kẻ thù" (Mt 5,44). Bị ám sát ngày 4.4.1968.
Soạn bài suy niệm: Chị Nguyễn Thị Thanh Trang.

2) **Chặng thứ hai: Frans van der Lugt SJ. (1938-2014),** người Hà Lan, tu sĩ Dòng Tên. Phục vụ tại Syria từ năm 1966. Bất chấp nguy hiểm từ cuộc nội chiến tại Syria, cha đã tình nguyện ở lại thành phố Homs để đồng hành và giúp đỡ những người dân bị kẹt lại thành phố chết chóc này, không phân biệt Hồi giáo hay Ki-tô giáo. Bị ám sát ngày 7.4.2014 ở Homs.
Soạn bài suy niệm: Chị Hồ Diệu Vân.

3) **Chặng thứ ba: Bernhard Lichtenberg (1875-1943),** người Đức, linh mục Công Giáo. Phục vụ ở Berlin. Đấu tranh chống lại chế độ phát xít Hít-le. Bị bắt và trên đường bị giải tới trại tập trung Dachau, đã qua đời ở một nhà thương tại Hof. Được Đức Gioan Phao-lô II phong chân phước ngày 23.6.1996.
Soạn bài suy niệm: Chị Phan Thi Hương.

4) **Chặng thứ tư: Dietrich Bonhoeffer (1906-1945),** người Đức, mục sư Tin Lành, thần học gia. Đấu tranh chống lại chế độ phát xít Hít-le. Có nhiều tác phẩm rất sâu sắc như *Nachfolge – theo bước*. Bị treo cổ ngày 9.4.1945 ở Berlin.
Soạn bài suy niệm: Chị Ngô Hà Bảo Trâm.

5) **Chặng thứ năm: Alfred Delp SJ. (1907-1945),** người Đức, linh mục Dòng Tên. Đấu tranh chống lại chế độ phát xít Hít-le. Bị treo cổ ngày 2.2.1945 ở Berlin.
Soạn bài suy niệm: Anh Trương Xuân Vũ và chị Hồ Thụ Đoan Trang.

6) **Chặng thứ sáu: Edith Stein OCD. (1891-1942),** người Do-thái, triết gia, trở lại Công Giáo và năm 1933 trở thành nữ tu Dòng Kín Các Minh. Bị bắt và bị đưa vào trại tập trung Auschwitz và bị giết hại trong lò ga ngày 9.8.1942. Được Đức Gioan Phao-lô II phong hiển thánh ngày 11.10.1998.
Soạn bài suy niệm: Chị Bùi Thị Mỹ Dung.

7) **Chặng thứ bảy: Sophie Scholl (1921-1943),** nữ sinh viên người Đức, đấu tranh chống lại chế độ phát xít Hít-le. Bị tử hình bằng máy chém ngày 22.2.1943 khi chưa đầy 22 tuổi.
Soạn bài suy niệm: Chị Phạm Thị Thúy Loan.

8) **Chặng thứ tám: Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận (1928-2002),** người Việt Nam, hồng y và là chủ tịch Hội Đồng Công Lý và Hoà Bình ở Vatican. Bị tù đày 13 năm (09 năm biệt giam) và để lại tập sách *Đường Hy Vọng* được viết trong thời gian ở tù. Linh đạo đặc biệt: tiến bước trên đường Hy-vọng. Qua đời tại Rô-ma ngày 16.9.2002. Hiện Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Thuận là Vị Tôi Tớ Chúa và đang được điều tra để tiến hành phong chân phước.
Soạn bài suy niệm: Anh Bùi Quang Dũng.

9) **Chặng thứ chín: Maximilian Kolbe (1893-1941),** người Ba Lan, linh mục dòng Phan-xi-cô. Bị phát xít bắt và đã tự nguyện chết thay cho bạn tù. Chết trong ngục ở trại tập trung Auschwitz ngày 14.8.1941. Được Đức Gioan Phao-lô II phong hiển thánh ngày 10.10.1982.
Soạn bài suy niệm: Anh Vũ Quốc Bảo.

10) **Chặng thứ mười: Titus Brandsma OCD. (1881-1942),** người Hà Lan, linh mục dòng Cát Minh. Không chấp nhận cộng tác với chế độ phát-xít. Bị bắt và đưa vào trại tập trung Dachau. Bị tử hình bằng thuốc độc ngày 26.7.1942. Được Đức Gioan Phao-lô II phong chân phước ngày 3.11.1985.
Soạn bài suy niệm: Anh Nguyễn Văn Thủy.

11) **Chặng thứ mười một: Alexander Men (1935-1990),** người Nga gốc Do Thái, linh mục thuộc Giáo Hội Chính Thống. Vì nạn chống người Do Thái và vì chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, bị ám sát ngày 9.9.1990.
Soạn bài suy niệm: Chị Lê Thị Thu Thủy.

12) **Chặng thứ mười hai: Charles de Foucauld (1858-1916),** người Pháp, nhà thám hiểm, sĩ quan quân đội, linh mục Công Giáo, tu sĩ ẩn dật. Cả đời linh mục và tu sĩ sống với và sống cho người Hồi Giáo. Bị chính người Hồi Giáo ám sát ngày 1.12.1916, trong khi đang dâng Thánh Lễ tại sa mạc Tuareg, Angerie. Được Đức Benedikt XVI phong hiển thánh ngày 13.11.2005.
Soạn bài suy niệm: Chị Nguyễn Thị Ngọc Hạnh.

13) **Chặng thứ mười ba: Paul Schneider (1897-1939),** người Đức, mục sư Tin Lành, đấu tranh chống lại chế độ phát xít Hít-le. Bị bắt và đưa vào trại tập trung Buchenwald và bị xử tử bởi bác sĩ trong trại ngày 18.7.1939.
Soạn bài suy niệm: Chị Ninh Thị Huê.

14) **Chặng thứ mười bốn: Oscar A. Romero (1917-1980),** người El Salvador, Tổng Giám Mục, chống lại chế độ độc tài ở El Salvador, bênh vực người nghèo và công lý. Bị bắn chết khi đang dâng Thánh Lễ vào ngày 24.3.1980. Đã được phong chân phước qua sự đồng ý của Đức Phanxico vào ngày 23.5.2015. Vào ngày 7.3.2018, Đức Phanxico đã chuẩn y án tuyên phong Hiển Thánh và đang chờ ngày phong thánh.
Soạn bài suy niệm: Chị Dương Thủy Tiên.

15) **Chặng thứ mười lăm: Phục Sinh đem lại bình an.** *Soạn bài suy niệm: Lm. GB. Nguyễn Ngọc Thế SJ.*

CÙNG CẦU NGUYỆN VỚI CHẶNG ĐÀNG THÁNH GIÁ

Mở đầu: Làm dấu Thánh Giá và hát bài *Con Đường Chúa đã đi qua*.
1) Lạy Chúa, con đường nào Chúa đã đi qua, con đường nào Ngài ra pháp trường, mão gai nào hằn sâu trên trái. Lạy Chúa, Thánh Giá nào Ngài vác trên vai, đau thương nào phủ kín tâm tư, đường tình đó Ngài dành cho con
ĐK: Lạy Chúa, xin cho con bước đi theo Ngài, xin cho con cùng vác với Ngài, Thập Giá trên đường đời con. Lạy Chúa, xin cho con đóng đinh với Ngài, xin cho con cùng chết với Ngài, để được sống với Ngài vinh quang.
2) Lạy Chúa, lưỡi đòng nào đâm thấu con tim, đinh nhọn nào còn loang máu đào, sỉ nhục nào con vương trên mắt. Lạy Chúa, những bước nào gục ngã đau thương, bao roi đòn hằn vết thê lương, đường tình đó Ngài dành cho con.

Lời Nguyện: Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã đến với thế gian chúng con và mặc lấy thân phận con người của chúng con để cảm thông với những khổ đau, yếu đuối của chúng con. Chúa đã chọn con đường nghèo khổ nhất, thấp kém nhất là sinh ra trong hang bò lừa. Với lòng thương xót vô bờ Chúa đã chữa lành thân xác bịnh tật của chúng con, cứu chữa linh hồn hư mất của chúng con. Chúa là Đấng Yêu Thương và là hoàng tử Hòa Bình cho thế giới đầy hận thù và tranh chấp.
Từ một Thiên Chúa không biết tội đã gánh lấy tội lỗi của thế gian; từ một Thiên Chúa không hề kết án đã bị kết án phải chết và bị treo trên Thánh giá. Trên Thánh Giá, Chúa là Ánh Sáng cho thế gian tăm tối, là Đấng Cứu Độ giải thoát nhân loại khỏi mọi tội lỗi.
Xin Chúa cho chúng con được cùng đồng hành với Chúa trên chặng đường cuối cùng nhiều đau khổ của Chúa. Nhờ đó, chúng con khám phá ra ý nghĩa sâu thẳm của tình yêu Chúa tỏ lộ trong khổ đau và trên Thánh Giá. Xin cho chúng con được trở nên giống như Chúa, biết như hạt lúa mì "rơi xuống và chết đi", để có thể sinh ra biết bao nhiêu hạt khác. Vâng, chỉ có khi hiến thân thì mới mong được nhận lãnh, và khi chết đi thì mới tìm lại được chính mình, và nhờ đó biết bao hoa trái tốt lành khác được nở rộ trong cuộc đời.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là người đầu tiên đi Đàng Thánh Giá Chúa Giêsu. Mẹ đã đi từ đầu và đi đến đoạn đường cuối. Mẹ không đi nửa chừng; Mẹ không bỏ trốn; Mẹ không đi đường khác, bởi vì tình yêu và lòng tin tưởng thật mạnh mẽ Mẹ dành cho Chúa Giêsu, Con Mẹ. Mẹ luôn nhìn vào Chúa. Xin Mẹ giúp chúng con có được sức mạnh và tin yêu vào Chúa Giêsu như Mẹ. Xin Mẹ luôn đi với chúng con, cầu bầu cho chúng con.
Xin các vị chứng nhân và tử đạo cho Chúa và cho Tin Mừng giúp chúng con khám phá được chính chiều sâu của tinh thần hy sinh và hiến dâng mà các đấng đã sống trọn vẹn. Amen.

1) CHẶNG THỨ NHẤT: CHÚA GIÊ-SU BỊ KẾT ÁN TỬ HÌNH

- **Hướng về chặng thứ nhất và hát:**

Mẹ xưa đứng bên thánh giá thảm thương,
thấy con đớn đau Mẹ nát gan vàng, đôi giòng nước mắt tuôn ròng ròng.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Chính Đức Tin cho chúng ta khả năng đối mặt với cái chết.
Chính Đức Tin cho chúng ta nhìn thấy con đường khi tất cả bế tắc" (Martin Luther King).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 118,5-14.**

ĐC. *CHÚA là sức mạnh tôi, là Đấng tôi ca ngợi*

5 Giữa cảnh gian truân, tôi đã kêu cầu CHÚA,
CHÚA đáp lời và giải thoát tôi.
6 Có CHÚA ở cùng tôi, tôi chẳng sợ gì,
hỏi người đời làm chi tôi được?

7 Có CHÚA ở cùng tôi mà bênh đỡ,
tôi dám nghênh lũ địch thù tôi.
8 Ẩn thân bên cạnh CHÚA TRỜI,
thì hơn tin cậy ở người trần gian.

9 Cậy vào thần thế vua quan,
chẳng bằng ẩn náu ở bên CHÚA TRỜI
10 Chư dân xúm lại bủa vây tôi,
nhờ danh CHÚA, tôi đã trừ diệt chúng.

11 Chúng bủa vây tôi, trùng điệp tư bề,
nhờ danh CHÚA, tôi đã trừ diệt chúng.
12 Chúng bủa vây tôi như thể bầy ong,

chúng như lửa bụi gai cháy bừng bừng,
nhờ danh CHÚA, tôi đã trừ diệt chúng.

13 Chúng xô đẩy tôi, xô cho ngã,
nhưng CHÚA đã phù trợ thân này.
14 CHÚA là sức mạnh tôi, là Đấng tôi ca ngợi,
chính Người cứu độ tôi.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô (Mc 15,1-15).**

1 Vừa tảng sáng, các thượng tế đã họp bàn với các kỳ mục và kinh sư, tức là toàn thể Thượng Hội Đồng. Sau đó, họ trói Đức Giê-su lại và giải đi nộp cho ông Phi-la-tô.

2 Ông Phi-la-tô hỏi Người: "Ông là vua dân Do-thái sao? " Người trả lời: "Đúng như ngài nói đó."3 Các thượng tế tố cáo Người nhiều tội,4 nên ông Phi-la-tô lại hỏi Người: "Ông không trả lời gì sao? Nghe kìa, họ tố cáo ông biết bao nhiêu tội! "5 Nhưng Đức Giê-su không trả lời gì nữa, khiến ông Phi-la-tô phải ngạc nhiên.

6 Vào mỗi dịp lễ lớn, ông thường phóng thích cho dân một người tù, tuỳ ý họ xin.7 Khi ấy có một người tên là Ba-ra-ba, đang bị giam với những tên phiến loạn đã giết người trong một vụ nổi dậy.8Đám đông kéo nhau lên yêu cầu tổng trấn ban ân xá như thường lệ.9 Đáp lời họ yêu cầu, ông Phi-la-tô hỏi: "Các ông có muốn ta phóng thích cho các ông vua dân Do-thái không? "10 Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tỵ mà các thượng tế nộp Người.11 Nhưng các thượng tế sách động đám đông đòi ông Phi-la-tô phóng thích tên Ba-ra-ba thì hơn.12 Ông Phi-la-tô lại hỏi: "Vậy ta phải xử thế nào với người mà các ông gọi là vua dân Do-thái? "13 Họ la lên: "Đóng đinh nó vào thập giá! "14 Ông Phi-la-tô lại hỏi: "Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác?" Họ càng la to: "Đóng đinh nó vào thập giá! "15 Vì muốn chiều lòng đám đông, ông Phi-la-tô phóng thích tên Ba-ra-ba, truyền đánh đòn Đức Giê-su, rồi trao Người cho họ đóng đinh vào thập giá.
Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Martin Luther King:**

Kính thưa quý thẩm phán,
Ngài đã đưa ra một quyết định cho là hợp pháp và hợp lý. Nhưng tôi muốn nhắc lại là tôi vô tội. Ngài đã buộc tội tôi. Đêm qua vợ tôi và tôi đã cùng nhau trao đổi trong cầu nguyện, tôi sẽ cư xử ra sao nếu điều này xảy ra. Chúng tôi đã đi đến quyết định, tôi không thể cam tâm phải đón nhận hình phạt cho một hành động tôi đã không làm, nhất là phải gánh chịu một đối xử tàn bạo mà lẽ ra tôi không phải chịu. Với tất cả thành kính của tôi dành cho quý thẩm phán và dành cho tòa án này, tôi giữ vững lập trường của mình. Cách hành xử của tôi được xác định theo lương tâm và ước muốn, để tôi bước theo sự thật và thánh ý Chúa, dù điều này có dẫn tôi đến đâu đi nữa. Vì tôi không muốn trả tiền phạt, tôi xin chấp nhận hình phạt khác Ngài đã đề nghị với sự tự nguyện và hoàn toàn không có oán hận gì.

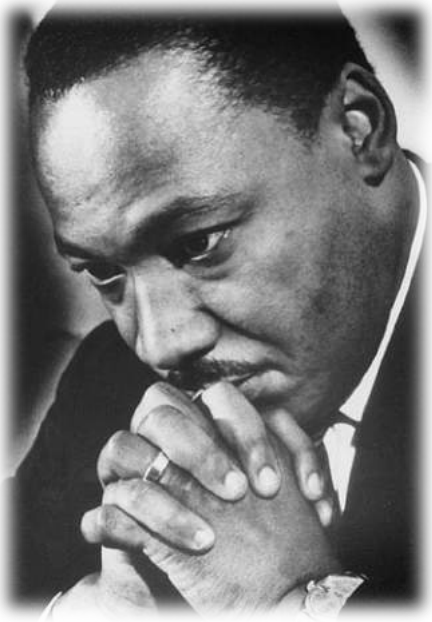

- **Suy niệm:**

Khi Đức Giêsu bị điệu ra trước Phi-la-tô và bị buộc tội không một chứng cứ, Ngài không một lời bào chữa cho mình. Với sức mạnh và niềm tin nào Ngài đã đứng vững được trước những lời vu khống hết sức vô lý và cuối cùng chịu hình phạt đóng đinh vào thập giá?

Thưa đó là niềm tin tuyệt đối vào Chúa Cha và vì tình yêu thương vô vàn với con người tội lỗi. Đức Giêsu gánh chịu những lỗi lầm của con người, Ngài yêu thương con người cho tới cùng, hy sinh mạng mình để cứu con người, để chuộc lỗi cho con người. Phiên tòa trước Phi-la-tô chỉ là hình thức bề ngoài. Phi-la-tô, một người có quyền quyết định trên sự sống chết vì ông có quyền ân xá, không có ý muốn giúp Chúa Giêsu giải oan. Ông chỉ chiếu theo tình hình bấy giờ và hành xử theo cách nào lợi nhất và ít nguy hại nhất cho quyền lợi của mình. Mặc dù biết Chúa Giêsu bị cáo oan, ông vẫn định hình phạt đóng đinh vào thập giá. Người có tiếng nói là những người vu cáo và vị thẩm phán, tức Phi-la-tô.

Đức Giêsu không cậy dựa vào uy quyền của Phi-la-tô. Ngài hoàn toàn tin tưởng và cậy dựa vào Thiên Chúa Cha và làm theo ý Người, vì vậy Đức Giêsu không cần biện minh cho

mình, Ngài biết rõ chỗ đứng của mình ở đâu, Ngài bình tâm dự phiên tòa này và chấp nhận hình phạt.

Trong chứng từ của Martin Luther King đứng trước phiên tòa xử mình, ông có những giây phút trải bày nỗi lòng của mình: ông kêu oan, cùng lúc ông làm chứng cho đức tin của mình.

Điểm giống của Martin Luther King với Đức Giêsu là ông bị xử oan và ông có một niềm tin vào Thiên Chúa, ông muốn hoàn thành ý Ngài: "*Cách hành xử của tôi được xác định theo lương tâm và ước muốn, để tôi bước theo sự thật và thánh ý Chúa, dù điều này có dẫn tôi đến đâu đi nữa*". Ông cũng cam tâm chịu hình phạt một cách tự nguyện và không oán giận: ông chịu hình phạt vào tù. Suốt cuộc đời ông tranh đấu cho công lý xã hội trên đất Mỹ, ngày 04 tháng tư năm 1968 ông bị ám sát.

Trong thế giới bất công hôm nay vẫn có những con người dám đứng ra và tranh đấu cho lý tưởng và niềm tin của mình, cho nhân quyền và cho một xã hội tốt đẹp hơn. Những con người đó là hình ảnh Chúa Giêsu của hôm nay.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa, trong thế giới của chúng con có biết bao phiên tòa xử oan, có biết bao nhiêu bất công xảy ra hằng ngày. Xin cho chúng con vững tin cậy dựa vào Chúa, vì Chúa là sức mạnh gìn giữ chúng con, là nơi cậy dựa duy nhất không gì xô ngã chúng con được.

Với niềm tin của chúng con, xin giúp chúng con nhìn thấy con đường của sự thật và sự sống, con đường dẫn chúng con đến Chúa. Với niềm tin ấy chúng con dám mạnh mẽ đối đầu với những thử thách, với những bóng đêm đang bao trùm chúng con. Amen.

2) CHẶNG THỨ HAI: CHÚA GIÊ-SU VÁC THÁNH GIÁ

- **Hướng về chặng thứ hai và hát:**

Lòng thân mẫu như gươm sắc thâu qua,
biết bao đắng cay cùng Chúa chan hòa, ôi Mẹ đau khổ suy nào cùng.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Tôi không thấy người theo đạo Hồi hay đạo Chúa, tôi chỉ thấy con người. Người dân Syria đã cho tôi quá nhiều, nhiều thương mến và cảm hứng. Tôi đã chung hưởng hạnh phúc với họ, bây giờ tôi ở lại để cùng chia sẻ những nỗi đau và khó khăn của họ" (Linh mục Frans van der Lugt, dòng Tên).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 6, 2-11:**

ĐC. *Lạy CHÚA, xin trở lại mà giải thoát con,*
cứu độ con, bởi vì Ngài nhân hậu.

2 Lạy CHÚA, xin đừng trách mắng con khi thịnh nộ,
đừng sửa trị con lúc nổi lôi đình.
3 Lạy CHÚA, xin đoái thương, này con đang kiệt sức,
chữa lành cho, vì gân cốt rã rời.

4 Toàn thân con rã rời quá đỗi,
mà lạy CHÚA, Chúa còn trì hoãn đến bao giờ?
5 Lạy CHÚA, xin trở lại mà giải thoát con,
cứu độ con, bởi vì Ngài nhân hậu.

6 Chốn tử vong, ai nào nhớ Chúa,
nơi âm phủ, ai ngợi khen Ngài?
7 Rên siết đã nhiều, nên con mệt mỏi,
trên giường ngủ, những thổn thức năm canh,
từng giọt vắn dài, lệ tuôn đẫm gối,

8 mắt hoen mờ vì quá khổ đau,
thêm suy nhược bởi quân thù vây hãm.
9 Đi cho khuất, hỡi bọn làm điều ác,
vì CHÚA đã nghe tiếng nức nở ta rồi,

10 CHÚA đã nghe tiếng ta cầu khẩn,
CHÚA đón nhận lời ta nguyện xin.
11 Ước gì hết mọi kẻ thù tôi
phải nhục nhã, rụng rời kinh khiếp,
vội tháo lui, nhục nhã ê chề.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô (15,16-20).**

16 Lính điệu Đức Giê-su vào bên trong công trường, tức là dinh tổng trấn, và tập trung cả cơ
đội lại.17 Chúng khoác cho Người một tấm áo điều, và kết một vòng gai làm vương miện
đặt lên đầu Người.18 Rồi chúng bái chào Người: "Vạn tuế đức vua dân Do-thái! "19 Chúng
lấy cây sậy đập lên đầu Người, khạc nhổ vào Người, và quỳ gối bái lạy.20 Chế giễu chán,
chúng lột áo điều ra, và cho Người mặc áo lại như trước. Sau đó, chúng dẫn Người đi để
đóng đinh vào thập giá. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Frans van der Lugt SJ :**

“Tôi không thể bỏ rơi đàn chiên của mình trong nguy khó. Tôi làm gì mỗi ngày trong thành phố Homs bị phong tỏa, lương thực không còn và tính mạng bị đe dọa? Tôi giúp người ta chạy loạn, cả Kitô hữu lẫn người Hồi giáo. Tôi đọc sách, cầu nguyện, viết. Tôi cũng thiền. Tôi thích ngồi ở đây trong tư thế như một vị Phật, tìm thinh lặng trong chính mình, tìm năng lượng trong chính mình để có sức mạnh tiếp tục cung cấp cho người khác. Điều này rất quan trọng đối với tôi, để tôi không thất vọng, nhưng tiếp tục được hy vọng.
Tôi vẫn cử hành thánh lễ, vẫn tiếp tục các trách nhiệm xã hội đối với những người còn ở lại. Tại thời điểm này, điều quan trọng đối với tôi là nhà thờ ở đây dành cho tất cả mọi người. Tôi muốn phục vụ tất cả người Syria, cả người Hồi giáo và Kitô hữu, và đó luôn là điểm

xuất phát của tôi. Ngay cả khi tất cả các Kitô hữu phải bỏ đi hết, tôi sẽ vẫn ở lại, vì tôi ở đây cho tất cả.

Tôi cố gắng là Giáo Hội, là nhà thờ cho mọi người. Phúc âm thuộc về tất cả chúng ta. Vấn đề trước hết là chính bạn có tin vào lời Chúa đủ mạnh hay không để nó trở nên rõ ràng cho những người khác mà không cần phải nói về Thiên Chúa. Nói cách khác, Kitô hữu là phải như thế nào. Là nó tự nhiên tỏa ra từ bạn, như hương thơm từ một bông hoa, như nước tuôn ra từ nguồn" (Trích từ *Linh mục Frans van der Lugt trả lời phỏng vấn transterramedia*).

- **Suy niệm:**

Nội chiến Syria nổ ra năm 2011. Cha Frans van der Lugt đã tự nguyện ở lại thành phố Homs bị phong tỏa. Như Chúa Giê-su vác thánh giá, cha ở lại để cùng vác thánh giá với những người dân còn trong thành phố chết chóc này. Bất chấp nguy hiểm, bom rơi, đạn bắn, cha lọc cọc trên chiếc xe đạp đi chia thức ăn cho những bàn tay đưa ra sau các vách tường sụp đổ. Cha luôn cố gắng là cầu nối cho phe chính phủ và phe nổi dậy. Cha tìm nhiều cách để mở đường cho nguồn cứu trợ của Liên Hiệp Quốc vào thành phố. Rồi thức ăn khan hiếm, nạn đói tràn lan. Cha mở cửa nhà dòng cho mọi người nương náu và chịu chung nạn đói với họ. "Buổi sáng chúng tôi ăn vài trái ô liu. Buổi chiều chúng tôi nấu súp với một số loại lá xanh hái được giữa các đống đổ nát ngoài đường". Vị linh mục già cao lớn khỏe mạnh nay chỉ còn da bọc xương, cố gắng yêu thương đám dân đói khát cho vơ. Ngài tải lên Youtube một đoạn video như tiếng kêu của những người bị cô lập: "Chúng tôi, dù là Kitô hữu hay tín đồ Hồi giáo, đang phải sống trong khó khăn và đau khổ, bị đói khát trầm trọng. Chúng tôi quý trọng sự sống, chúng tôi không muốn chết, không muốn chìm trong đại dương của tử thần và đau khổ".

Cha Frans van der Lugt là một hạt giống sinh ra ở Hà Làn và trổ sinh hoa trái tốt đẹp ở Syria. Ngài chào đời ngày 10.04.1938 trong một gia đình chuyên ngành ngân hàng ở Amsterdam. Có bằng tú tài, ngài gia nhập Dòng Tên năm 1958. Học tiếng Ả rập ở Libanon, đến Syria năm 28 tuổi. Sau khi tốt nghiệp thần học và tâm lý học, ngài chịu chức linh mục năm 33 tuổi. Từ năm 1980, "Abuna" ("bố") Frans bắt đầu xây ở ngoại ô thành phố Homs

một trung tâm tên "Al-Ard" ("trái đất"), một trường học có chỗ nội trú cho các trẻ em khuyết tật. Ý tưởng ban đầu là làm một cái gì đó cho khu vực địa phương, giúp phát triển nông thôn và làm việc cho môi trường, đoàn kết mọi người của tất cả các tôn giáo và tất cả các giáo phái ở đây, cùng chung sống hòa bình, vui vẻ, cùng làm việc cho cộng đồng.

Ard phát triển sống động. Có trung tâm cho người khuyết tật thuộc các tôn giáo khác nhau đến học việc để về làm việc trong nhà riêng, trong làng. Có trung tâm gốm sứ cho phụ nữ thôn quê đến học nghề rồi về làm nghề thủ công trong làng họ. Đàn ông địa phương đến trung tâm mỗi ngày để làm việc trong các nhà máy, các dự án nông nghiệp. Cuối tuần, trung tâm chạy các dự án tâm linh hoặc môi trường, hướng dẫn và hỗ trợ đời sống tinh thần. Ngoài ra còn có Dar Al Salam („Ngôi nhà Hòa bình"), nơi dành cho những người muốn tìm chỗ yên tĩnh để suy gẫm hoặc cầu nguyện, cho dù là Kitô hữu hay người Hồi giáo. Tất cả có thể đến đây để thực hành sống bình an nội tâm. Vì vậy, nó mang tên "Nhà Hòa Bình".

Cha Frans giải thích một cách đơn giản về nguyên tắc hạnh phúc: Con người luôn cần những giây phút một mình, và cũng cần sống với người khác, có nhu cầu dâng tặng điều gì đó cho người khác. Vì vậy ngài còn lập phong trào Maseer (đi bộ đường dài) để mọi người, vốn rất khác nhau, có thể truyền thông, nâng đỡ nhau, chia sẻ kinh nghiệm cuộc sống. Câu nói cửa miệng của cha: "Ilal amam! - Đi tiếp đi!"

Trong lễ kim khánh mừng 50 năm khấn dòng năm 2009, cha Frans van der Lugt chia sẻ câu chuyện ơn gọi của mình: "Một hôm vào nhà nguyện, tôi thấy Chúa Giêsu bị đóng đinh. Qua chiêm ngắm tôi hiểu rằng thập giá chính là tình yêu của Thiên Chúa đã trở nên máu thịt, một tình yêu vô bờ, bất tử."

Đó là thời gian tươi đẹp ở Syria. Khi nội chiến nổ ra, cha đã có thể về quê hương Hà Lan của mình, hoặc đến nơi nào khác bình yên hơn. Nhưng ngài nói „Tôi không thể bỏ đàn chiên của mình, dù là đạo Hồi hay đạo Chúa, tôi chỉ thấy con người. Người dân Syria đã cho tôi quá nhiều, nhiều thương mến và cảm hứng. Tôi đã chung hưởng hạnh phúc với họ, bây giờ tôi chia sẻ đau khổ với họ". Ngày 7.4.2014, những kẻ đeo mặt nạ xông vào cộng đoàn dòng Tên. Những người được chứng kiến nói rằng cha Frans van der Lugt rõ ràng đã là mục tiêu trực tiếp bị nhắm tới. Một tay súng đã đánh đập và bắn chết ngài. Như Chúa Giê-su, cha Frans đã vác thánh giá tới cùng trong tình yêu vô bờ, bất tử.

Một nhân chứng tên Salibi nhấn mạnh rằng mọi người ở đó không nghĩ đến việc ai là người đã giết cha, họ nghĩ đến nỗi buồn và chấp nhận trong tình yêu vì những lời giáo

huấn của cha Frans, cha đã dạy họ đừng ghét ai, đừng trả thù ai, và cái chết không phải là dấu chấm hết, nó chỉ là sự chuyển tiếp đời sống về với Chúa. "Với cái chết của mình, Cha Frans đã cho chúng tôi nhiều hy vọng hơn trước kia. Giống như cha đã luôn ủng hộ giải pháp hòa bình cho tới khi chết, tới khi đã chết, và vẫn tiếp tục. Đó là lời cuối cùng cha nói, đi tiếp đi!" Hiện nay, ở Châu Âu, trong bối cảnh đón tiếp nhiều người tị nạn, phong trào đi bộ đường dài của cha Frans đang được lan rộng và có sức nối kết lớn.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa là Thiên Chúa của sự sống và cũng làm chủ sự chết, cuộc đời con người yên nghỉ trong đôi tay tốt lành của Ngài. Ngài có thể xoay chuyển đau khổ và sợ hãi. Chúng con cầu nguyện cho những người quá đau khổ và không thể lên tiếng được nữa. Xin cứu họ khỏi hư mất. Xin ban sự sống và ơn chữa lành cho họ và cho chúng con.

3) CHẶNG THỨ BA: CHÚA GIÊ-SU NGÃ XUỐNG ĐẤT LẦN THỨ NHẤT

- **Hướng về chặng thứ ba và hát:**

Đã thương Con Một Thiên Chúa chí nhân,
đã cưu mang xưa vinh phúc vô ngần, nay Người đau khổ hơn mọi người.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Tôi bị một cơn đau tim nặng và tôi nghĩ tôi đã phải chết. Vâng, ta có thể nói trong suốt cuộc đời, rằng mình đã sẵn sàng để chết khi Chúa gọi. Nhưng khi giờ phút cuối cùng ấy đến, nỗi sợ chết chụp lấy mình, và điều ấy càng kinh khủng hơn trong sự cô đơn tàn nhẫn của nhà tù" (Bernhard Lichtenberg).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 42,2-12**

ĐC. *Hãy cậy trông Thiên Chúa, tôi còn tán tụng Người,*
Người là Đấng cứu độ, là Thiên Chúa của tôi.

2 Như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong,
hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa.

3 Linh hồn con khao khát Chúa Trời, là Chúa Trời hằng sống.
Bao giờ con được đến vào bệ kiến Tôn Nhan?

4 Châu lệ là cơm bánh đêm ngày,
khi thiên hạ thường ngày cứ hỏi:
"Này Thiên Chúa ngươi đâu? "

5 Tôi thả hồn miên man tưởng nhớ
thuở tiến về lều thánh cao sang
đến tận nhà Thiên Chúa,
cùng muôn tiếng reo mừng tán tạ,
giữa sóng người trẩy hội tưng bừng.

6 Hồn tôi hỡi, cớ sao phiền muộn,
xót xa phận mình mãi làm chi?
Hãy cậy trông Thiên Chúa, tôi còn tán tụng Người,
Người là Đấng cứu độ, là Thiên Chúa của tôi.

7 Lạy Chúa, con chìm sâu trong phiền muộn,
nên chi từ giải đất Gio-đan,
cũng như rặng Khéc-môn cao ngất, và núi nhỏ Mi-xa,
con tưởng nhớ đến Ngài.

8 Kìa vực thẳm kêu gào vực thẳm,
khi tiếng thác của Ngài tuôn đổ ầm vang.
Sóng cồn theo nước cuốn,
Ngài để cho tràn ngập thân này.

9 Ban ngày CHÚA gửi tình thương xuống,
con ngâm nga bài thánh nhạc thâu đêm
thành kinh nguyện dâng Chúa Trời nguồn sống.

10 Con thưa cùng Thiên Chúa,
là núi đá bảo vệ đời con: "Chúa quên con sao đành?
Sao con phải lang thang tiều tuỵ,
bị quân thù áp bức mãi không thôi? "

11 Xương cốt con gãy rời từng khúc,
bởi đối phương lăng nhục thân này,
khi thiên hạ thường ngày cứ hỏi:
"Này Thiên Chúa ngươi đâu? "

12 Hồn tôi hỡi, cớ sao phiền muộn,
xót xa phận mình mãi làm chi?
Hãy cậy trông Thiên Chúa, tôi còn tán tụng Người,
Người là Đấng cứu độ, là Thiên Chúa của tôi.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,

Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Bài trích sách tiên tri I-sai-a (53,1-3):**

1 Điều chúng ta đã nghe, ai mà tin được?
Cánh tay uy quyền của ĐỨC CHÚA đã được tỏ cho ai?

2 Người tôi trung đã lớn lên tựa chồi cây trước Nhan Thánh,
như khúc rễ trên đất khô cằn.
Người chẳng còn dáng vẻ, chẳng còn oai phong
đáng chúng ta ngắm nhìn,
dung mạo chẳng còn gì khiến chúng ta ưa thích.

3 Người bị đời khinh khi ruồng rẫy,
phải đau khổ triền miên và nếm mùi bệnh tật.
Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn,
bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Bernhard Lichtenberg:**

Thiên Chúa đã gửi tôi lần thứ ba đến bệnh viện trại giam. Vì vậy, có thể đây là lá thư cuối cùng tôi viết trên giường bịnh. Nhớ lại hai năm qua, với tất cả tâm hồn, tôi muốn cảm tạ Chúa, và cả những ai đã thực hiện Thánh ý Ngài trong tôi. Trong khóa tĩnh tâm linh thao ba mươi ngày, với ơn Chúa giúp, tôi đã quyết tâm thưa với Ngài: Tất cả mọi sự xảy ra trong con, vui mừng hay đau khổ, danh vọng hay nhục nhã, con đều muốn chiêm ngắm trong ánh sáng cứu độ. Con quyết giữ linh hồn mình không phạm bất kì tội gì, trong tư tưởng, trong lời nói cũng như trong việc làm. Con sẽ làm mọi sự trong tình yêu và chịu đựng mọi thứ vì tình yêu. Với lòng can đảm kiên cường con còn muốn sống thêm 20 năm nữa, nhưng nếu Thiên Chúa muốn con chết hôm nay, thì xin thánh ý Ngài được thực hiện...

Nguyện cho ý Cha được thể hiện, được ngợi khen và vinh hiển mãi mãi! Ôi thánh ý Thiên Chúa ngọt ngào nhất, thánh thiện nhất và công bình nhất, thánh ý cao vời và sâu thẳm không thể dò thấu được, bây giờ và mãi mãi. Amen.

- **Suy niệm:**

Chúa Giê-su ngã xuống đất lần thứ nhất dưới cây thập tự. Dân chúng xì xầm khi nhìn thấy cảnh tượng xảy ra. Không ai ngỏ lời thương cảm hay muốn giúp đỡ. Con người chúng ta thường có xu hướng thủ phận mình. Nếu thấy một người được mến mộ bị rơi vào nanh vuốt của áp bức hay bạo lực, đầu tiên ta phải kiểm tra xem bản thân mình có bị liên lụy không. Ít ai dám công khai phản đối hay lớn tiếng binh vực. Tiên tri Isaia viết:
"Chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta,
đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta,
còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt" (Is 53,4).

Cảnh tượng Chúa bị ngã lần thứ nhất không được đánh dấu bởi sự cảm thông và hối tiếc. Có lẽ những người đứng xem đã từng đụng độ nhau vì có quan điểm khác nhau về Chúa Giê-su. Người thì coi Giê-su là một ông lang băm. Vài người khác thì muốn Ngài giải phóng họ khỏi kẻ chiếm đóng. Có những người khao khát qua Ngài được kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa. Cuối cùng là những người không có chính kiến và những người chỉ hùa đi theo. Ngột ngạt không khí ác độc, khinh miệt, nhục mạ, tranh cãi - và nhiều người thoái lui với ý nghĩ: "Úi dào, nếu biết trước kết quả mà Giê-su đã làm, tôi đã không bao giờ đi theo ông ta. Tại sao ông ta phải đối đầu mãnh liệt với quyền lực để bây giờ ông ta phải gánh chịu!" Và Chúa Giêsu? Ngài đã cố gượng sức đứng lên, rồi tiếp tục bước trên con đường của Ngài.

Nghe nói một số giáo dân của cha Bernhard Lichtenberg khi thấy ngài mặc phẩm phục thì họ đi qua lề đường bên kia để tránh mặt. Những năm 1920 ở thành phố tin lành Berlin có thể rước lấy rắc rối nếu tỏ ra là người công giáo. Cha Lichtenberg không sợ tranh cãi vì Chúa Kitô. Cha dấn thân cho con người, cha đã cầu nguyện cho tất cả. Mỗi ngày. Công khai. Cho cả người Do Thái, cho lính tráng bị thương. Cha nói: "Những lo lắng của người khác cũng là mối quan tâm của tôi!" Tấm lòng chăm sóc mục vụ, sự nhiệt tình hăng hái cùng những lời nói minh bạch khiến cha được nhiều người mến mộ, nhưng chế độ Đức quốc xã thì không. Năm 1942 cha bị buộc tội, sau đó bị tù hai năm. Tuy cha Lichtenberg bị bệnh nhưng trong tù không ai thèm quan tâm. Sự dũng cảm vững vàng của cha dường như bị tan rã, như Chúa Giêsu bị ngã dưới cây thập tự. "Tôi muốn còn sống lâu nữa, bởi vì tôi thích sống! Cuộc sống chết tiệt này thật đẹp", cha Lichtenberg viết trong nhà tù.

Nhưng cha lại đứng dậy, lê bước trên đường thập giá. "Nếu Thiên Chúa muốn tôi chết ngày hôm nay, xin cho thánh ý của Ngài được thể hiện", cha tín thác trong thân xác tiều tụy và bệnh nặng.
Vào ngày 5 tháng 11 năm 1943, trên đường di chuyển đến trại tập trung Dachau, cha Bernhard Lichtenberg đã qua đời.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Cha là Thiên Chúa của sự sống và cũng làm chủ sự chết,
Chúng con nguyện ý Cha thể hiện - không nói suông, nhưng hoàn toàn tỉnh thức và ý thức rõ, vào những ngày mà chúng con nghĩ, Chúa hình như đang cản đường con.
Chúng con nguyện ý Cha thể hiện - không nói lầm bầm, nhưng nhấn rõ, mạnh, vào những ngày phải quyết định mà chúng con lại cảm thấy bị lôi bên này kéo bên kia.

Chúng con nguyện ý Cha thể hiện - không nói như con vẹt, nhưng cầu nguyện thật sâu bên trong, vào những ngày khi đau khổ và nỗi sợ chết nghiền chúng con ra thành bụi.
Vâng, chúng con nguyện ý Cha thể hiện. Xin Cha thương xót chúng con.

4) CHẶNG THỨ TƯ: ĐỨC MẸ GẶP GỠ CHÚA GIÊ-SU ĐANG VÁC THÁNH GIÁ

- **Hướng về chặng thứ tư và hát:**

Nào ai chẳng cùng than khóc thảm thương,
với Maria Mẹ Chúa thiên đàng, trong giờ Con Chúa mang cực hình.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Chúng ta không phải là Chúa Ki-tô, nhưng nếu chúng ta muốn là người Kitô hữu, thì có nghĩa là chúng ta phải góp phần vào việc làm lan tỏa tình thương của Thiên Chúa qua những việc làm với tinh thần trách nhiệm. Những việc làm này lấy mất thời gian tự do của chúng ta. Ngoài ra, là người Ki-tô hữu, chúng ta cũng tự đặt mình vào trong những nguy hiểm cho chính bản thân, cũng như chúng ta luôn sẵn sàng chia sẻ sự đau khổ với người khác. Tinh thần chia sẻ sự đau khổ này không đến từ sự sợ hãi, mà được tuôn ra từ tình yêu cứu chuộc của Chúa Ki-tô đến với những người chịu đau khổ" (Dietrich Bonhoeffer, Widerstand und Ergebung, Gütersloh 2005,22).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 73, 21-28:**

ĐC. *Còn hạnh phúc của con là ở kề bên Chúa,*
chốn ẩn thân đặt ở Chúa Trời.

21 Khi lòng con ngậm hờn cay đắng
và nỗi đớn đau thấu tận ruột gan,

22 con quả đã ngu si chẳng hiểu,
trước mặt Ngài, như thú vật nào hơn!

23 Thật con ở với Chúa luôn,
tay con Ngài nắm chẳng buông chẳng rời,

24 dắt dìu khuyên nhủ bao lời,
một mai đưa tới rạng ngời quang vinh.

25 Con còn ai chốn trời xanh?
bên Ngài thế sự thật tình chẳng ham.

26 Dẫu cho hồn xác suy tàn,
thì nơi ẩn náu, kỷ phần lòng con,
muôn đời là Chúa cao tôn.

27 Kìa ai xa Chúa, sẽ mai một hết,
những kẻ phụ Ngài, Ngài diệt cả đi.

28 Còn hạnh phúc của con là ở kề bên Chúa,
chốn ẩn thân đặt ở Chúa Trời.
Mọi việc Ngài làm, con xin kể lại
nơi cửa vào thành thánh Xi-on.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Luca (2,33-35):**

33 Cha và mẹ Hài Nhi ngạc nhiên vì những lời ông Si-mê-ôn vừa nói về Người.34 Ông Si-mê-ôn chúc phúc cho hai ông bà, và nói với bà Ma-ri-a, mẹ của Hài Nhi: "Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Ít-ra-en ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng;35 và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thâu tâm hồn bà." Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Dietrich Bonhoeffer:**

"Hôm qua khi tôi đọc bức thư của anh, dường như có một dòng suối tuôn chảy vào cuộc sống tâm linh đang bắt đầu khô héo của tôi sau một thời gian dài, rất dài, một giọt nước đầu tiên… Chắc chắn rằng lá thư của anh đã làm cho những suy nghĩ đã bị rỉ sét và mệt mỏi của tôi trong những tuần vừa qua hoạt động trở lại. Tôi đã quen trao đổi tất cả mọi việc với anh và rồi bỗng nhiên một sự gián đoạn dài dẫn đến một sự chuyển đổi mạnh và một sự thiếu

thốn to lớn. Ít ra thì bây giờ chúng ta lại được trò chuyện với nhau… Và (tôi bắt đầu) kể cho anh, ví dụ như những gì tôi viết ra đây là ghê tởm và những ấn tượng ghê tởm đó thường đeo đuổi tôi cho đến tận đêm khuya, tôi chỉ có thể vượt qua nó bằng cách đọc những lời các bài hát đã thuộc và rồi khi thức dậy, bắt đầu với những tiếng thở dài thay vì những lời ca tụng Chúa. Người ta quen sự thiếu thốn về thể xác nhưng lại không quen các gánh nặng về tinh thần, ngược lại tôi có cảm giác rằng những gì tôi nghe và thấy đó, sẽ làm tôi già thêm vài tuổi nữa và thế gian trở nên ghê tởm và là gánh nặng đối với tôi. " *(Trích từ lá thư của Bonhoeffer gởi cho một người bạn lâu năm và cũng là một người họ hàng của ông, Eberhard Bethge, một thần học gia Tin Lành, từ nhà tù).*

- **Suy niệm:**

"Cha và mẹ Hài Nhi ngạc nhiên vì những lời ông Si-mê-ôn vừa nói về Người". Nếu đặt mình vào hoàn cảnh của Mẹ Maria và Thánh Giuse, chắc hẳn ai trong chúng ta cũng đều phản ứng như vậy. "Ngạc nhiên" vì không biết ông Si-mê-ôn đang nói gì và chuyện gì sẽ xảy ra với con mình, tại sao lại có "một lưỡi gươm đâm thấu tâm hồn". Không biết đã bao nhiêu lần Mẹ Maria nghĩ đến câu nói này của ông Si-mê-ôn và cũng đã bao nhiêu lần những nỗi lo lắng cho Chúa Giêsu làm tim Mẹ đau đớn ? Nhưng đến khi Mẹ nhìn thấy Chúa Giêsu trên thập tự thì Mẹ hiểu rằng những nỗi đau trước đây chỉ là những mũi kim đâm vào tim bà mà thôi và giờ đây mới đúng là nỗi đau " đâm thâu tâm hồn " Mẹ. Là cha mẹ chỉ cần thấy con mình té ngã trầy trụa thôi thì lòng đã xót xa rồi, nói chi là chứng kiến con mình bị đóng đinh trên thập giá. Nỗi đau này không có từ ngữ nào có thể diễn đạt được. Chúa Giê-su có thể trốn sang nước khác để tránh nạn nhưng Người đã không làm vậy, vì Người đã xin vâng theo ý của Chúa Cha vẹn toàn. Hình ảnh này một lần nữa được lặp lại ở ông Dietrich Bonhoeffer. Nếu như ngày đó ông không từ London quay trở lại Đức thì ông đã không bị kết án tử hình. Nhưng đối với ông theo bước Chúa Giêsu là cuộc sống của một người phục vụ phải thuộc về Giáo Hội chứ không còn thuộc về riêng mình nữa.

Trong một lá thư ông gởi cho người bạn linh mục Thuỵ Sĩ, ông đã viết rằng *"Cuộc chiến thật sự phải là sự đau khổ của đức tin. Có lẽ bạn sẽ ngạc nhiên về điều này nhưng mọi việc đều được đến từ Bài Giảng Trên Núi. Tất cả đều xoay quanh việc "giữ" giới răn và chống lại việc lẩn tránh"*. Vâng, ông đã không lẩn tránh bổn phận của một người theo bước Chúa Giêsu, mặc dù biết rõ rằng

mình sẽ bị bắt và điều đó đồng nghĩa với việc mối liên lạc với gia đình, với bạn bè cũng như với xã hội đều bị cắt đứt nhưng ông vẫn chấp nhận và xin vâng theo ý Chúa. Ngày 9 tháng 4 năm 1945 ông đã bị giết bằng cách treo cổ và mấy tháng sau gia đình của ông mới được biết tin này. Mất một người thân đã là đau khổ lắm rồi nhưng người thân của mình lại chết vì bị hành hình thì nỗi đau ấy còn đau gấp trăm lần. Có lẽ đối với những người thân của ông Bonhoeffer thì nỗi đau này cũng không khác gì nỗi đau của Mẹ Maria khi phải nhìn thấy Chúa chết trên thập giá.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa, xin ban cho chúng con có được ý chí mạnh mẽ và sự can đảm để chúng con có thể vượt qua được những đau khổ trong cuộc sống của chúng con. Xin đừng để những nỗi lo lắng, những nỗi lo sợ đè nặng trên vai chúng con. Xin Chúa luôn che chở chúng con trong bàn tay nhân từ của Người. Amen.

5) CHẶNG THỨ NĂM:
ÔNG SI-MÔN THÀNH KY-RÊ-NÊ GIÚP VÁC THẬP GIÁ CHO CHÚA GIÊ-SU

- **Hướng về chặng thứ năm và hát:**

Người ơi hãy trông Mẹ Chúa Giêsu,
dưới cây khổ đau tâm trí thảm sầu, sao lòng chai đá không buồn rầu?

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Khi ý thức được rằng có những người xung quanh đang lo lắng và quan tâm cho một ai đó, thì đó là một sự an ủi tốt" (Alfred Delp SJ.).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 86,1-7.**

ĐC. *Chính Ngài là Thiên Chúa của con,*
xin rủ lòng thương con, lạy Chúa.

1 Lạy CHÚA, xin lắng tai và đáp lời con,
vì thân con nghèo hèn túng quẫn.
2 Xin CHÚA bảo toàn sinh mạng con, bởi vì con trung hiếu.
Xin cứu độ tôi tớ Ngài đây hằng tin tưởng nơi Ngài.

3 Chính Ngài là Thiên Chúa của con,
xin rủ lòng thương con, lạy Chúa:
con kêu con gọi Chúa suốt ngày.

4 Lạy Chúa, xin làm cho con được vui thoả,
vì con nâng tâm hồn lên tới Chúa.
5 Lạy Chúa, Ngài nhân hậu khoan hồng,
giàu tình thương với mọi kẻ kêu xin;

6 lạy CHÚA, xin lắng nghe lời con cầu khẩn,
tiếng con van nài, xin để ý lưu tâm.

7 Lâm cảnh ngặt nghèo, con kêu lên Chúa,
vì Chúa vẫn đáp lời.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô (15,21):**

21 Lúc ấy, có một người từ miền quê lên, đi ngang qua đó, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê. Ông là thân phụ hai ông A-lê-xan-đê và Ru-phô. Chúng bắt ông vác thập giá đỡ Đức Giê-su.22 Chúng đưa Người lên một nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Alfred Delp SJ.:**

Hôm nay lại là một ngày nặng nề. Thiên Chúa thử thách tôi cách rất đặc biệt, Ngài chỉ muốn tôi thuộc riêng cho Ngài. Thời gian ấy tôi lại bị nhốt riêng một mình. Thiên Chúa muốn tôi học để hiểu thế nào là đức tin và sự tin tưởng. Và mỗi một giờ là thách đố này, cứ lại bắt đầu trở lại.
Cũng có những lúc thời gian trôi qua lòng tràn đầy ân sủng và an ủi, nhưng phần lớn thời gian ta giống như được đặt trên một sợi dây để đi qua vực sâu và trong lúc đó bị những ngọn súng bắn tỉa vào. Và dĩ nhiên ta bị rớt xuống miết.
Có những lúc tôi cầu nguyện nói với Thiên Chúa rằng tôi nghĩ mình như một con thú bị hoảng loạn và cần một người an ủi và Ngài đáp trả cách thật quý giá. Gần đây vào một ngày

tôi đã nhận được 20 điếu thuốc và 5 cây xì-gà của hai người tên Mariannen chuyển vào cùng một lúc. Và cả cuốn sách cầu nguyện màu xám yêu thích, cùng với vài thứ đồ gợi nhớ đến München. Cũng có khi tôi cầu xin một lời hướng dẫn, sự an ủi, tôi đã lật đại một trang lời Chúa. Câu tôi đã mở ra: "Ai tin và chịu phép rửa, sẽ được cứu độ…" (Mc 16,16). Tôi làm lại, lật thêm một lần nữa và kỳ này là Mt 20. Lại nói về Lòng Tin Tưởng.

Ôi, Trái tim của con người quá bị giới hạn trong khả năng của mình, về hy vọng và tin tưởng. Nó cần sự giúp đỡ để đến với chính mình và để không bị tan vỡ, như vài con chim non rụt rè, khi bị rơi ra khỏi tổ.

- **Suy niệm:**

Một người gốc Ky-rê-nê, tên Si-môn, bố của A-lê-xan-đê và Ru-phô. Ông ta từ miền quê lên, đi ngang con đường Đức Giê-su đang vác thập giá, bị viên lính chỉ huy đội hành hình bắt ông vác đỡ thập giá. Lúc đó chắc ông ta mệt mỏi, vì đã đi bộ cả đoạn đường từ miền quê lên, chưa kịp nghỉ ngơi, lại bị bắt phải vác một cây thập giá nặng nề của một người tử tội mồ hôi và máu chảy ra đầm đìa. Sao lúc ấy ông không phản ứng ngược lại? Vì sợ quân lính hay vì thấy thương tình ông tử tội này? Và cả đoạn đường ra pháp trường, bao nhiêu người đứng xem, sao viên chỉ huy lại không bắt một trong những người đó, mà lại bắt ông Si-môn người gốc Ky-rê-nê? Có phải ông là người mà Thiên Chúa gởi đến?

"Lâm cảnh ngặt nghèo, con kêu lên Chúa,
vì Chúa vẫn đáp lời" (Tv 86,7)

Vị tử đạo dòng Tên, linh mục Alfred Delp quyết giữ đức tin và nhất định không rời bỏ dòng của mình, dù làm như vậy sẽ được thoát khỏi án tử hình.
Cha Delp không bị xử tử ngay tức khắc như những tử tù khác, nên cha còn chút hy vọng thoát khỏi tay tử thần, bởi kết cuộc của cuộc chiến đã hiện ra ở cuối chân trời.
Ngạc nhiên với niềm an ủi từ Thiên Chúa gởi đến cho cha. Vào một ngày cha đã nhận được 20 điếu thuốc, 5 cây xì-gà, cuốn sách cầu nguyện màu xám yêu thích, với vài thứ đồ gợi nhớ đến München, của hai người tên Mariannen chuyển vào cùng một lúc. Những món quà đơn sơ, đã gói ghém tấm lòng chia sẻ, lo lắng, quan tâm, động viên đến cha. Lúc cầu nguyện trong những ngày giờ tù đày, cha đã lật một trong những trang lời Chúa và cha đã nhận được những đoạn kinh thánh, những câu an ủi và cảm thông, những dấu hiệu về sự giúp sức và lòng thương xót của Chúa. "*Ôi, Trái tim của con người quá bị giới hạn trong khả năng của mình, về hy vọng và tin tưởng...*" Những lời đầy lòng thương xót và an ủi của con người nghĩ

ra, đến từ Thiên Chúa. Những giây phút hoàn toàn phó thác và tin tưởng. Cha Alfred Delp bị treo cổ chết và thân xác bị đốt ra tro và rải đi vào ngày 02.02.1945.

- **Cầu nguyện…**

Lạy Chúa, hành động ông Si-môn giúp vác thập giá cho Chúa Giêsu trên đường đến đồi Gôn-gô-tha và những món quà nhận từ hai người tên Mariannen gởi đến linh mục dòng tên Alfred Delp trong nhà giam, những cử chỉ, những hành động lo lắng và quan tâm của những con người xung quanh được Thiên Chúa gởi đến. Qua đó giúp chúng con nhận thức, biết phó thác, vững tin rằng Thiên Chúa luôn ở với chúng con trong mọi hoàn cảnh.

Đôi khi trong cuộc sống gia đình chúng con đã không nhận ra những quan tâm đơn sơ, những lo lắng tầm thường nhỏ bé của nhau. Hay có những khi chúng con ích kỷ chỉ nghĩ đến mình, lười biếng hoặc quá vô tư, đo lường so sánh từng công việc trong nhà, có thể đã làm tổn thương nhau, qua cách này hay cách khác v.v...

Xin Thiên Chúa đầy lòng thương xót, ban cho chúng con đức tin vững mạnh, một trái tim biết yêu thương, vòng tay biết chia sẻ, đôi mắt biết cảm thông, đôi môi biết mỉm cười trong gia đình, cộng đoàn, xã hội và mọi người chung quanh chúng con.

Cho con tin, Chúa luôn ở bên con.
An ủi, dạy dỗ những lúc con kêu cầu. Amen.

6) CHẶNG THỨ SÁU: BÀ VÊ-RÔ-NI-CA TRAO KHĂN CHO CHÚA GIÊ-SU LAU MẶT

- **Hướng về chặng thứ sáu và hát:**

Giờ đây ngắm suy Con Chúa chí nhân,
hiến thân hy sinh chuộc lỗi nhân trần, cam chịu bao đớn đau nhục hình.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Nếu Thiên Chúa ở trong chúng ta và nếu Thiên Chúa là tình yêu, thì chúng ta không làm gì khác hơn là yêu thương anh em" (Edith Stein).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 27,7-14:**

ĐC. *Hãy cậy trông vào CHÚA, mạnh bạo lên, can đảm lên nào!*
7 Lạy CHÚA, cúi xin Ngài nghe tiếng con kêu,
xin thương tình đáp lại.
8 Nghĩ về Ngài, lòng con tự nhủ: hãy tìm kiếm Thánh Nhan.
Lạy CHÚA, con tìm thánh nhan Ngài,

9 xin Ngài đừng ẩn mặt.
Tôi tớ Ngài đây, xin đừng giận mà ruồng rẫy,
chính Ngài là Đấng phù trợ con.
Xin chớ bỏ rơi, xin đừng xua đuổi,
lạy Thiên Chúa, Đấng cứu độ con.

10 Dầu cha mẹ có bỏ con đi nữa,
thì hãy còn có CHÚA đón nhận con.
11 Xin dạy con đường nẻo Ngài, lạy CHÚA,
dẫn con đi trên lối phẳng phiu,
vì có những người đang rình rập.

12 Xin đừng phó mặc con cho kẻ thù hung hãn,
vì lũ chứng gian đứng dậy tố con,

giương bộ mặt hằm hằm sát khí.
13 Tôi vững vàng tin tưởng
sẽ được thấy ân lộc CHÚA ban trong cõi đất dành cho kẻ sống.

14 Hãy cậy trông vào CHÚA, mạnh bạo lên, can đảm lên nào!
Hãy cậy trông vào CHÚA.
Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Bài trích thư thứ hai của thánh Phao-lô gởi tín hữu thành Cô-rin-tô (2 Cr 4,5-12):**

5 Bởi chúng tôi không rao giảng chính mình, mà chỉ rao giảng Đức Ki-tô Giê-su là Chúa;
còn chúng tôi, chúng tôi chỉ là tôi tớ của anh em, vì Đức Giê-su.6 Quả thật, xưa Thiên Chúa
đã phán: Ánh sáng hãy bừng lên từ nơi tối tăm! Người cũng làm cho ánh sáng chiếu soi
lòng trí chúng tôi, để tỏ bày cho thiên hạ được biết vinh quang của Thiên Chúa rạng ngời
trên gương mặt Đức Ki-tô.
7 Nhưng kho tàng ấy, chúng tôi lại chứa đựng trong những bình sành, để chứng tỏ quyền
năng phi thường phát xuất từ Thiên Chúa, chứ không phải từ chúng tôi.8 Chúng tôi bị dồn
ép tư bề, nhưng không bị đè bẹp; hoang mang, nhưng không tuyệt vọng;9 bị ngược đãi,
nhưng không bị bỏ rơi; bị quật ngã, nhưng không bị tiêu diệt.10 Chúng tôi luôn mang nơi
thân mình cuộc thương khó của Đức Giê-su, để sự sống của Đức Giê-su cũng được biểu lộ
nơi thân mình chúng tôi.11 Thật vậy, tuy sống, chúng tôi hằng bị cái chết đe doạ vì Đức Giê-
su, để sự sống của Đức Giê-su cũng được biểu lộ nơi thân xác phải chết của chúng
tôi.12 Như thế, sự chết hoạt động nơi chúng tôi, còn sự sống thì lại hoạt động nơi anh em.
Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Thánh nữ Dòng Kín Edit Stein:**

Nếu Thiên Chúa ở trong chúng ta và nếu Thiên Chúa là Tình Yêu, thì chúng ta không làm gì khác hơn là yêu thương anh em mình. Chính vì thế, tình yêu của chúng ta dành cho nhau là thước đo cho tình yêu của chúng ta dành cho Thiên Chúa. Nhưng có một tình yêu khác hơn tình yêu tự nhiên của con người. Tình yêu đó không phải tình yêu anh em ruột thịt, họ hàng hoặc vì cùng tư tưởng trìu mến với nhau. Tình yêu ”con người” là tình yêu tha nhân, dù người đó, có tốt hay xấu, hay có tàn bạo như loài cầm thú đi chăng nữa.

Đối với người Kitô hữu không có danh từ "người khác". Những "người khác" ấy là "tha nhân" đang cần ánh sáng tình yêu của Đức Kitô, dù không xứng đáng qua hành động của sự ác. Tình yêu trong Đức Kitô không có ranh giới, không bao giờ ngừng và không sợ hãi trước sự xấu xa hoặc dơ bẩn. Đức Giêsu Kitô không đến với người có lòng công chính, nhưng đến để giải thoát và cứu rỗi những người trong vòng nô lệ của tội lỗi. Và khi Tình Yêu Đức Kitô sống động trong chúng ta, thì chúng ta sẽ sống và hành động giống như Ngài.

"Thế giới được làm bởi những chuyện nghịch lý. Nhưng chung cuộc sẽ không được làm bởi các chuyện nghịch lý này. Còn lại chỉ là tình yêu cao cả. Làm sao thế giới có thể khác đi được?". "Tôi phó thác mạng sống và cái chết cùng mọi người thân thuộc của tôi cho Chúa, cho Thánh Tâm Chúa Giêsu, Đức Mẹ Maria và Hội Thánh, đặc biệt là phó thác dòng tu thánh của chúng tôi, nhất là các tu viện Carmel ở Köln và Echt, như lễ chuộc tội cho sự không tin vào Chúa Kitô của dân Do Thái; qua đó Chúa sẽ được dân tộc của Người tiếp đón và vương quốc của Người sẽ đến trong vinh quang. Tôi phó thác mạng sống và cái chết cùng mọi người thân thuộc của tôi cho sự cứu rỗi của nước Đức và hòa bình thế giới; cuối cùng cho những người tôi yêu thương, còn sống hay đã chết, và cho tất cả những gì Thiên Chúa đã ban cho tôi để không có cái gì trong số đó sẽ bị hư mất". (Di chúc ngày 06.06.1939 của Thánh Nữ Edith Stein - Têrêsa)

- **Suy niệm:**

Từ sự tìm kiếm chân lý sự thật và cuộc gặp gỡ đích thân của Bà Veronika, Ánh Mắt Tình Yêu đánh tan sợ hãi đã làm Bà mạnh dạn tiến bước đem khăn đi thẳng đến với Chúa, khi nhìn thấy sự đau đớn của Chúa. Bà không thể nào làm khác hơn là đáp trả, không sợ sự dữ bên ngoài đe dọa. Bà chỉ ao ước làm một cử chỉ nhỏ là đem khăn đến lau mặt cho Chúa, để Chúa được ấm áp một chút. Veronika còn có nghĩa trong tiếng Đức: " Người đem chiến thắng", "Người mang chiến thắng trong mình". Trong Bà, Chúa đã trao tặng lại cho Bà tất cả Dung Mạo đầy lòng thương xót của Chúa, để Bà được nhận ân phúc cứu chuộc và trao ban lại cho mọi người.

Thánh Nữ Edith Stein là người Do Thái, đã lớn lên trong Đức Tin Do Thái Giáo. Bà là một người rất thông minh, luôn đi tìm chân lý sự thật. Tiếng gọi của Chúa Giêsu Thánh Giá luôn vang vọng trong lòng Bà. Chúa đã cho Bà gặp Chúa trong Cựu ước, trong Tân Ước. Sự biến đổi của Thánh Phaolô, gương sống các tôi tớ đích thực của Chúa Giêsu (Thánh Têrêsa Avila, Thánh Gioan Thánh Giá…). Bà đã được rửa tội và vào Dòng Kín Karmel. Bà đã gặp và ao ước ơn ở lại nơi Thánh Giá Chúa Giêsu. Bà ao ước vác Thánh Giá theo Chúa Giêsu cho Giáo Hội và dân tộc Do Thái của Bà. Bà đã đem Dung Mạo Chúa Giêsu trên khăn của Bà Veronika, với ý nghĩa sức mạnh Ánh Sáng, Chiến Thắng tử thần từ Tình Yêu Cứu Chuộc của Chúa Giêsu, đem vào nơi tối tăm nhất của thế kỷ, để đánh tan sự hận thù, sợ hãi và đem niềm tin Hy Vọng vào Chúa Giêsu Thánh Giá. Bà an ủi mọi người, mời gọi mọi người phó dâng vào Thiên Chúa để được cứu rỗi.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa Giêsu đầy Lòng Xót Thương.
"Xin đừng phó mặc con cho kẻ thù hung hãn,
vì lũ chứng gian đứng dậy tố con,
giương bộ mặt hằm hằm sát khí." *(Tv 27,12).*

Chúng con, tôi tớ của Chúa, luôn cậy tin vào Lòng Thương Xót Chúa.
Xin Dung Mạo Chúa Giêsu in trên khăn của Bà Veronika, cũng in vào linh hồn chúng con. Để chúng con mạnh dạn tuyên xưng như Thánh Phaolô: "Quả thật, xưa Thiên Chúa đã phán: Ánh sáng hãy bừng lên từ nơi tối tăm! Người cũng làm cho ánh sáng chiếu soi lòng trí chúng tôi, để tỏ bày cho thiên hạ được biết vinh quang của Thiên Chúa rạng ngời trên gương mặt Đức Ki-tô." *(2 Cr 4,6).*

Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, chúng con tin. Chính Con Đường Cứu Chuộc loài người chúng con của Chúa Giêsu, là đường, là gương sáng cho các Thánh và cho chúng con. Xin Thánh Veronika và Thánh Nữ Edith Stein cầu bầu cùng Chúa Giêsu thương xót chúng con và dẫn dắt chúng con theo Gương Chúa Giêsu trong cuộc sống hằng ngày và xin giúp chúng con chỉ chọn Dung Mạo Yêu Thương Chúa Giêsu, để Ngài sống trong chúng con mà thôi. Amen.

7) CHẶNG THỨ BẢY: CHÚA GIÊ-SU NGÃ XUỐNG ĐẤT LẦN THỨ HAI

- **Hướng về chặng thứ bảy và hát:**

Mẹ Maria là suối yêu thương,
hãy xin cho con đau đớn cùng Người, gây nhiều công phúc trên đường đời.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Khi tôi cầu nguyện, mọi lời chạy trốn tôi. Tôi không còn biết lời nào khác nữa ngoài lời kêu lên: Xin Chúa cứu giúp con!" (Sophie Scholl).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh.**

ĐC. *Chính Ngài là nơi con trú ẩn, là phần của riêng con.*

2 Tôi lớn tiếng kêu gào lên CHÚA,
tôi lớn tiếng cầu khẩn CHÚA thương,
3 lời than vãn, xin giãi bày lên Chúa,
nỗi ngặt nghèo, kể lể trước thiên nhan.

4 Lạy Chúa, khi hồn con tiêu hao mòn mỏi,
thì chính Chúa đã am tường mọi nẻo con đi.
Trên quãng đường con đang tiến bước,
người ta đã gài bẫy rình chờ.

5 Xin đưa mắt nhìn sang bên hữu:
chẳng một ai thèm nhận biết con;
không chỗ nào cho con lánh nạn,
có ai buồn nghĩ tới mạng con đâu!

6 Lạy CHÚA, con kêu gào lên Chúa,
con thưa rằng: chính Ngài là nơi con trú ẩn,
là phần của riêng con

trong cõi đất dành cho kẻ sống.

7 Xin Ngài để ý nghe tiếng con kêu, vì con thật cùng khốn.
Xin cứu con khỏi những người bách hại,
bởi chúng mạnh hơn con.

8 Xin đưa con ra khỏi chốn ngục tù,
để con cảm tạ danh thánh Chúa.
Bao kẻ lành xúm lại mừng con,
vì con đã được Ngài thi ân giáng phúc.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Bài trích sách tiên tri I-sai-a (53,4-6):**

3 Người bị đời khinh khi ruồng rẫy,
phải đau khổ triền miên và nếm mùi bệnh tật.
Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn,
bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới.

4 Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta,
đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta,
còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt,
bị Thiên Chúa giáng hoạ, phải nhục nhã ê chề.

5 Chính người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội,
bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm;
người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an,
đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành.

6 Tất cả chúng ta lạc lõng như chiên cừu,
lang thang mỗi người một ngả.
Nhưng ĐỨC CHÚA đã đổ trên đầu người
tội lỗi của tất cả chúng ta. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Sophie Scholl**:

"Một tấm lòng nhân ái, tôi tự hỏi, làm thế nào tôi có thể yêu ? Tôi thật nông cạn trong mọi sự, tôi phải kêu xin cho tất cả mọi thứ. Một đứa trẻ con còn biết chịu đựng , nhưng tôi thường hay quên đi những nỗi đau sẽ đè bẹp tôi, chính là những nỗi đau của tha nhân. Tình yêu bất lực của tôi, tôi đặt vào tay của Chúa để nó trở thành mạnh mẽ. Tôi không mong muốn gì hơn là dâng chính mình cho Chúa, để Ngài kéo tôi ra khỏi mọi ước muốn và làm cho chúng hoàn toàn thuộc vào Thánh ý Ngài. Tôi thấy an toàn và hạnh phúc vì không ai ngoài Thiên Chúa có thể cai trị mọi điều".

- **Suy niệm**:

Ai trong chúng ta lại chưa từng phải trải qua những đêm tối của cuộc đời. Bệnh tật, lo âu, đau khổ, mất mát, bị nhục mạ, tổn thương ... Chúng ta bị bất ngờ. Thử thách làm chúng ta tưởng chừng Thiên Chúa đang ẩn mặt đi như thể Ngài đã lãng quên chúng ta. Đã bao lần chúng ta rơi vào trạng thái tuyệt vọng và kêu lên Thiên Chúa hay chất vấn Ngài. Lạy Chúa con còn phải chịu đau khổ đến bao giờ? Thập giá của con quá nặng nề, sức con đã hao mòn.

Chúa Giêsu đã làm gì khi Thánh giá Ngài vác trên vai trở nên nặng hơn, rồi Người ngã xuống đất lần thứ hai. Trước khi chúng ta mang bệnh tật, bị nhục nhã, bị đau khổ, bị vác trên vai những gánh nặng của cuộc đời, thậm chí đứng trước ngưỡng cửa của sự chết thì chính Chúa Giêsu đã đi trước để gánh chịu tất cả mọi thứ cho chúng ta. Ngài đã bị mang thương tích cho chúng ta được chữa lành, bị nghiền nát, bị đâm, bị chết trên Thánh giá vì tội lỗi của chúng ta. Chúa Giêsu cũng đã xin Chúa Cha cất đi khỏi Ngài chén đắng này

nhưng không theo ý Người mà mọi sự xin vâng theo ý Cha Trên Trời. Chúa Giêsu không bao giờ thất bại. Ngài tự trở thành nô lệ cho chúng ta. Chúa hiến mạng vì Ngài yêu thương chúng ta. Hôm nay Ngài mời gọi tôi hãy đừng quá coi trọng gánh nặng tôi đang vác trên vai. Có bao giờ tôi tự nhìn lại và hỏi đâu là nguyên nhân thực sự của những đau khổ kia? Chúng đến từ chính tôi hay từ bên ngoài? Chúa Giêsu đang hỏi tôi muốn mình là ai? Tôi là một Phêro trốn tránh trách nhiệm làm ngơ trước những nỗi đau của kẻ khác? Tôi là một Philatô kết án người khác? Tôi là Mẹ Maria và những người phụ nữ đi theo Chúa Giêsu đến tận đồi Golgotha hay Tôi là một Simôn vác đỡ thập giá cho người anh chị em tôi? Chúa Giêsu mời gọi tôi dâng hiến chính mình để Ngài kéo tôi ra hàng ngàn ước muốn trong Thánh ý Ngài. Mọi nẻo đường ta đi dù có nhiều gian truân thử thách, có tồi tệ mấy đi nữa, nhưng cuối cùng đều có thể đưa ta đến gặp Thiên Chúa Tình Yêu, Đấng mạnh hơn mọi sức mạnh trần gian, Đấng có thể rút mọi điều lành từ trong sự dữ của ta.

- **Cầu nguyện**:

Lạy Cha, ngay trong những nghịch cảnh của cuộc đời, Cha sẽ không bao giờ bỏ rơi dân Người.
Xin cho con biết thân thưa với Cha rằng:
Con sẵn sàng và chấp nhận tất cả, để ý muốn của Cha được thực hiện nơi con.
Mỗi lần khi sức con cạn kiệt để có thể tiếp tục vác thập giá trên đường đời,
Xin cho con biết rằng bờ vai Chúa Giêsu đủ rộng, để con được ẩn náu nơi Ngài.
Xin mở mắt và tâm hồn con, để con biết quên đi chính mình.
Xin giúp con luôn sẵn sàng với một bờ vai, để san sẻ với những ai còn đang gánh nặng trên đường đời.

- **Cùng hát bài THÂN LÚA MIẾN**

ĐK: Chúa ơi, thân con là thân lúa miến (Gieo vào lòng đời). Gieo vào lòng đời và mục nát với thời gian. Bông lúa vàng kết thành tấm bánh và thân con trở thành hiến vật. Nguyện dâng Cha như lễ toàn thiêu.

1. Đây thân con đây trí lòng con, bao ưu tư vui buồn cuộc sống. Xin dâng Cha như một hiến vật. Nguyện Chúa Trời thánh hóa đời con.

2. Đây vinh quang thánh giá đời con, bao công danh đón nhận ngày tháng. Xin dâng Cha như một hiến vật. Nguyện Chúa Trời thánh hóa đời con.

8) CHẶNG THỨ TÁM :
CHÚA GIÊ-SU DỪNG LẠI VÀ AN ỦI CON CÁI THÀNH GIÊ-RU-SA-LEM

- **Hướng về chặng thứ tám và hát:**

Nguyện xin lửa yêu nung đốt tâm con,
biết yêu mến Chúa trọn cả tâm hồn, cho dù sao cũng không sờn lòng.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Một hồi chuông, một ngọn tháp nhắc nhở con: Chúa đang ở trong nhà tạm gần con, lòng con nóng nảy, hướng đến thờ lạy yêu mến Chúa" (Đức cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, Đường Hy Vọng, câu 233).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 71,1-16**

ĐC. *Xin Ngài nên như núi đá cho con trú ẩn,*
như thành trì để cứu độ con

1 Con ẩn náu bên Ngài, lạy CHÚA,
xin đừng để con phải tủi nhục bao giờ.
2 Vì Ngài công chính, xin cứu vớt và giải thoát con,
ghé tai nghe và thương cứu độ.

3 Xin Ngài nên như núi đá cho con trú ẩn,
như thành trì để cứu độ con,
núi đá và thành trì bảo vệ con, chính là Ngài.

4 Lạy Thiên Chúa, xin giải thoát con khỏi bàn tay kẻ dữ,
khỏi móng vuốt phường nham hiểm và bọn dã man.
5 Vì lạy Chúa, chính Ngài là Đấng con trông đợi,
lạy ĐỨC CHÚA, chính Ngài là Đấng con tin tưởng
ngay từ độ thanh xuân.

6 Từ thuở sơ sinh, con nương tựa vào Ngài,
Ngài đã kéo con ra khỏi lòng mẹ,
con ca tụng Ngài chẳng khi ngơi.

7 Con đã gây thắc mắc cho bao người,
nhưng Chúa là nơi vững chắc cho con vào trú ẩn.
8 Miệng chứa chan lời tán tụng Chúa,
suốt ngày con chẳng ngớt tôn vinh.

9 Xin đừng sa thải con lúc tuổi đà xế bóng,
chớ bỏ rơi khi sức lực suy tàn.
10 Vì thù địch nặng lời chống đối,
quân rình hại mạng con đã nhất trí bày mưu,

11 bảo nhau rằng: "Thiên Chúa bỏ hắn rồi, cứ truy nã,
bắt hắn đi, chẳng có ai cứu hắn đâu mà! "
12 Lạy Thiên Chúa, xin đừng nỡ xa con,
lạy Thiên Chúa, xin Ngài mau trợ giúp!

13 Ước chi những người muốn hại mạng sống con
đều phải chết nhục nhã ê chề;
kẻ tìm cách gây hoạ cho con
phải muôn vàn nhuốc nhơ xấu hổ.

14 Phần con đây, vẫn một bề trông cậy,
và gia tăng lời tán tụng Ngài.
15 Miệng con công bố Ngài chính trực,
suốt ngày tường thuật ơn cứu độ Ngài ban,
ơn của Ngài, nhiều khôn xiết kể!

16 Con thuật lại bao chiến công của CHÚA,
nhắc nhở rằng: chỉ mình Ngài chính trực công minh.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu (5,10-12):**

10 Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính,
vì Nước Trời là của họ.
11 Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại
và vu khống đủ điều xấu xa.

12 Anh em hãy vui mừng hớn hở,
vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.
Quả vậy, các ngôn sứ là những người đi trước anh em cũng bị người ta bách hại như thế.
Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận:**

"Cha đã đi một quãng đường, hân hoan có, gian khổ có, nhưng luôn luôn tràn trào hy vọng, vì có Chúa và Mẹ Maria bên cha. Nếu Chúa cho chọn lại, cha không chọn đường nào khác. Cha đã hạnh phúc và vui tươi, vì cha đã hy vọng vào Chúa, và cha chỉ biết yêu thương."

Hôm nay Chúa cho cha, những giây phút thân mật bên Chúa, cha khởi sự ghi lại cho con, như cha mong ước từ lâu những tâm tình khiêm tốn, kinh nghiệm sống của cha.

Đây là tâm sự của một người cha, cha không nói gì mới mẻ với con.

Cha chỉ nhắc lại những lời nhắn nhủ, thắm thiết và chí tình, đã biết bao lần nhẹ nhàng, đổ vào tai con, vào tim con, giữa những náo động của trần thế, con hãy bình tĩnh, suy nghĩ đôi lời thâm tình của cha.

Mong những tư tưởng đơn thành này tỏa ánh sáng và an hòa, biến con nên hồn tông đồ, hồn cầu nguyện, hồn yêu mến.
Ân sủng và bình an Chúa ở với con trên đường hy vọng.

(Lời nói đầu trong Sách Đường Hy Vọng).

- **Suy niệm:**

Trong 13 năm tù đày, trong đó có 9 năm biệt giam, Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận vẫn luôn luôn trung thành với Tình Yêu Thiên Chúa, luôn vững tin và hoàn toàn phó thác mọi việc trong Thánh Ý Chúa. Một tấm gương hiền lành và khiêm nhường. Một tấm gương tha thứ và yêu thương. Một tấm gương của người hy vọng, sống trong hy vọng, loan truyền hy vọng và chết, để làm chứng nhân cho hy vọng.

Đối với ông tiến sĩ Waldery Hilgeman, cáo thỉnh viên của Án Phong Chân phước, Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận có thể sẽ trở thành "Vị Thánh của Hy Vọng" và khía cạnh nổi bật nhất của Đức Cố Hồng Y là "tình thương tuyệt đối với tha nhân". Ngay cả trong nhà tù, ông tiến sĩ Waldery Hilgeman nhấn mạnh rằng: "Ngài không bao giờ ngừng yêu thương những kẻ bách hại Ngài, từ các quan chức cao cấp nhất đến người lính canh tù". Nhiều lính canh phụ trách việc giám sát Ngài đã được hoán cải bởi "tấm gương của Ngài về Chúa Kitô nhập thể" qua "tình thương trọn vẹn" của Ngài đối với họ.

Sách „Đường Hy Vọng“ được soạn năm 1975 trong hoàn cảnh được Đức Cố Hồng Y kể ra như sau: Một đêm, trong thời gian bị quản thúc tại làng Cây Vông, Nha Trang, một tia sáng đến với tôi: “Con hãy bắt chước thánh Phaolô. Khi Ngài ở tù, không hoạt động tông đồ được, Ngài đã viết thư cho các giáo đoàn. Đơn giản vậy mà con đi tìm đâu cho xa?”. Từ đó „sứ điệp lao tù“ đã thành hình.

Ngài đã viết đêm ngày trong một tháng rưỡi. Lúc viết đến câu số 1001, Ngài đã quyết định **dừng lại**, xem đây như công trình “nghìn lẻ một đêm”. Ngày 08.12.1975, Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, Ngài tạ ơn Đức Mẹ đã cho Ngài viết xong “Đường Hy Vọng”.

Chặng thứ tám, Chúa Giêsu **dừng lại**, để an ủi các phụ nữ thành Giêrusalem. Chúa Giêsu dừng lại để chia sẻ nỗi đau thương của dân Người. Và có lẽ đỉnh cao của việc dừng lại nơi Đức Giêsu chính là trên đỉnh Canvê. Nơi đó, Người đã dừng lại để kết thúc công trình cứu độ. Cũng chính nơi đó, Người đã dừng lại một lần nữa, để nhìn lại nỗi thống khổ lầm than

của nhân loại. Và trên tất cả, chính nơi thập giá ấy, trên đồi Canvê đau thương ấy, Người đã dừng lại để vét cạn tình yêu cho nhân loại từ con tim bị mũi đòng thâu qua (x. Ga 19,1-37).

Trong tâm tình mùa chay này, chúng ta cũng nên **dừng lại**, để nhận ra được chính mình và hiểu chính mình hơn nữa.

Hãy dừng lại, để kết hiệp mối tương quan với Thiên Chúa trong thế giới tục hóa ngày hôm nay.
Hãy dừng lại, để ăn năn, sám hối và mở lòng ra với tha nhân.
Hãy dừng lại, để sống trọn vẹn những giây phút hiện tại trong Đức TIN - CẬY - MẾN.

Và cuối cùng hãy dừng lại, để đọc 1001 câu trong sách „Đường Hy Vọng", những tâm tình ngắn gọn, những lời nói đơn giản, những chia sẻ kinh nghiệm sống Lời Chúa mỗi ngày, những tư tưởng tuyệt vời, đề cập đến đủ mọi hoàn cảnh, mọi môi trường. „Đường Hy Vọng" là của ăn tinh thần, là đường lối thiêng liêng hữu ích cho tất cả mọi người Công Giáo Việt Nam chúng ta, trong mọi lứa tuổi, ở mọi thành phần xã hội ngày hôm nay.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa Giê-su đầy Lòng Xót Thương.
Khi xưa, trên đường rao giảng Tin Mừng, Chúa đã biết bao lần dừng lại để luôn kết hiệp với Chúa Cha, để tiếp lấy nguồn trợ lực của Chúa Thánh Thần. Hôm nay đây, xin Chúa ban ơn cho chúng con, biết dừng lại, để cảm thông và chia sẻ nỗi đau khổ, thất vọng của tha nhân.
Phải chăng lúc này đây, Chúa đang đau khổ và khóc thương vì muôn vàn tội lỗi của chúng con?

Xin Chúa ban ơn cho chúng con, biết dừng lại, không còn làm những điều gì, mà khiến Chúa phải chịu đau khổ, chịu nhục hình vì chúng con.
Xin Chúa ban ơn cho chúng con, biết dừng lại trong mùa chay này, để sống trong tâm tình ăn năn, sám hối.

Chúng con cảm tạ Chúa, đã ban cho Hội Thánh gương chứng tá anh dũng của Đấng Đáng Kính Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. Nhờ lời bầu cử của Ngài và theo thánh ý Chúa, xin Chúa ban cho chúng con được ơn đang cầu khẩn, với niềm hy vọng thấy Ngài sớm được vinh hiển trên bàn thờ. AMEN.

9) CHẶNG THỨ CHÍN: CHÚA GIÊ-SU NGÃ XUỐNG ĐẤT LẦN THỨ BA

- **Hướng về chặng thứ chín và hát:**

Mẹ Maria xin hãy giúp con
khắc sâu vết thương của Chúa nhân lành trong lòng con chẳng khi nào sờn.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Khi ân sủng đốt cháy trái tim chúng ta, thì qua ân sủng đó một niềm khao khát thật sự bừng cháy lên trong chúng ta, để chúng ta cam chịu đau khổ, để chúng ta chịu đựng những nỗi khổ đau không thể đo lường được, để chúng ta chấp nhận việc chẳng được nhìn nhận, bị khinh khi, bị sỉ nhục. Qua những sự đau khổ của chúng ta, một điều sẽ được minh chứng rằng, chúng ta yêu rất nhiều như thế nào. Vì chỉ có đau khổ mới dạy cho chúng ta biết yêu thương" (Maximilian Kolbe).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 40,12-18:**

ĐC. *Lòng thành tín và yêu thương của Ngài sẽ giữ gìn con mãi.*

12 Phần Ngài, muôn lạy CHÚA,
xin chớ ngừng âu yếm cảm thương con.
Lòng thành tín và yêu thương của Ngài sẽ giữ gìn con mãi.

13 Tai hoạ bủa vây con hằng hà sa số,
tội ác con đổ xuống trên mình, làm tối tăm mặt mũi,
thật nhiều hơn cả tóc trên đầu, khiến rụng rời tâm trí.
14 Lạy CHÚA, xin thương tình cứu con,
muôn lạy CHÚA, xin mau phù trợ!

15 Ước gì những kẻ tìm cướp mạng sống con,
đều phải nhơ nhuốc thẹn thùng!
Ước gì bọn đắc chí vì con mắc hoạ
phải tháo lui nhục nhã!

16 Những đứa cười ha hả nhạo con
phải thẹn thùng chết điếng!

17 Ước chi mọi kẻ tìm kiếm Chúa,
đều mừng vui hoan hỷ trong Ngài!
Và những ai cảm mến ơn Ngài tế độ
luôn nói rằng: "ĐỨC CHÚA vĩ đại thay! "

18 Thân phận con khốn khổ nghèo hèn,
nhưng Chúa hằng nghĩ tới.
Ngài là Đấng phù trợ, là Đấng giải thoát con,
lạy Thiên Chúa con thờ, xin đừng trì hoãn!

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Bài trích sách tiên tri I-sai-a (53,7-8):**

7 Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca;
như chiên bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín khi bị xén lông,
người chẳng hề mở miệng.
8 Người đã bị ức hiếp, buộc tội, rồi bị thủ tiêu.
Dòng dõi của người, ai nào nghĩ tới?
Người đã bị khai trừ khỏi cõi nhân sinh,
vì tội lỗi của dân, người bị đánh phạt. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của thánh Maximilian Kolbe (Dòng Phanxico):**

Các con của Cha thương mến: Một cuộc chiến không thương xót đang đến với chúng ta. Cha không biết, nó sẽ thành hình như thế nào, nhưng nơi đây tại đất nước Ba Lan chúng ta phải suy tính đến trường hợp tệ xấu nhất. Chiến tranh đã gần bên chúng ta hơn như chúng ta tưởng, và nó sẽ làm cho cộng đoàn của chúng ta tan tác… Khi điều này xảy đến, chúng ta phải cám ơn những kẻ truy đuổi chúng ta và biểu lộ cho họ thấy lòng biết ơn, nhờ đó chúng

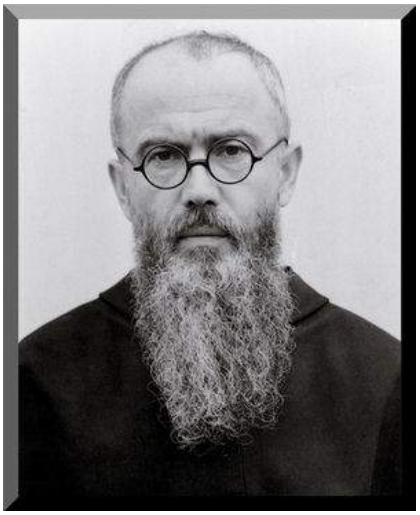

ta với sự phù trợ của Đức Maria dành được cho họ ơn cứu rỗi về sự hoán cải. Về phần chúng ta, như vậy không còn ai chiến thắng được chúng ta nữa. Chẳng còn góc xó nào nơi thế gian này mà chúng ta không gặp gỡ Thập giá; hãy đừng để chúng ta trốn tránh Thập giá một cách quá đỗi, nhưng hãy nhận lấy Thập giá lên trên vai chúng ta và vác đi vì lòng yêu mến Đức Trinh Nữ rất thánh thiện hảo. Cái chết thật êm dịu như thế nào cho những ai thuộc về Ngài!

Các con thương mến! Hành động duy nhất của một tình yêu vẹn toàn là hãy để cho tâm hồn được tái sinh… Trong thực hành thì sự việc này hoàn toàn không khó, vì nguyên tắc của một trong những hành động như trên là tình yêu sẵn sàng được hiến tế.

- **Suy niệm:**

Chúa Giê-su quỵ ngã xuống đất lần thứ ba. Quỵ ngã bởi mệt nhọc, sức đã tàn, vì sức nặng của thập giá phải vác trên vai, nhưng cũng bởi gánh nặng của những tội lỗi loài người chúng ta đã gây ra: chiến tranh, khủng bố, chém giết, hận thù, lòng ích kỷ, sự thờ ơ, vô cảm trước những nỗi bất hạnh, đói khát của người đồng loại…

Như tiên tri I-sai-a đã loan báo trước về Chúa Giê su, Người Tôi Tớ Đau Khổ: *Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca* (I-sai-a, 53,7). Thân xác Chúa Giê-su với những vết thương rỉ máu, đau đớn rã rời vì những trận đòn roi dã man của quân lính canh, nhưng Ngài vẫn gắng gượng trỗi dậy, tiếp tục con đường thương khó tiến về núi Sọ. Nơi đó, Ngài sẽ phải chịu đóng đanh, sẽ phải chết trên thập giá để hoàn tất chương trình cứu chuộc tội lỗi nhân loại Thiên Chúa đã trao phó. Tất cả những sự đau khổ, nhục nhã Chúa Giê-su đã cam lãnh nhận, xuất phát từ tình yêu và hoàn toàn vâng phục Thiên Chúa Cha, từ lòng thương xót, tình yêu cao cả, bao la và sâu thẳm của Thiên Chúa dành cho nhân loại.

Cha Maximilian Kolbe cũng là một chứng nhân cho lòng nhân từ và tình yêu cao cả của Thiên Chúa. Ngài là một linh mục dòng Phanxicô, rất thánh thiện và đặc biệt rất có lòng sùng kính Đức Mẹ. *Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình.* (Gioan, 15,13). Cha Kolbe đã thực hiện đúng như lời Chúa Giê-su đã dạy trên. Khi bị bắt và bị giam tại trại tập trung Auschwitz, Ba Lan, một trong những trại tù khủng khiếp, khắc nghiệt của Đức Quốc Xã và cũng là nơi đã thi hành chế độ diệt chủng thiêu chết hơn cả triệu người Do-Thái, ngài đã tình nguyện chết thay cho một người tù khác không

quen biết. Người tù này xin được tha chết vì ông còn vợ con, khi ông cùng chín người nữa đã bị quân lính Đức phạt, bỏ cho chết đói vì lý do một người tù khác cùng trại đã bỏ trốn đi. *Cha Kolbe là đấng tử đạo và là đấng thánh của thời đại, lòng bác ái đã vượt qua mọi thử thách và sự chết.* Đó là lời của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã dành cho cha Maximilian Kolbe trong lễ phong hiển thánh của ngài năm 1982.

- **Cầu nguyện**

Lạy Chúa, bước đi theo Chúa, trong cuộc đời chúng con cũng sẽ có những lúc bị thử thách và vấp ngã. Xin Chúa luôn thương và nâng đỡ, vực chúng con trỗi dậy, để chúng con có thể tiếp tục bước đi trên con đường của Chúa với tất cả lòng nhiệt thành phục vụ và yêu mến. *Lòng thành tín và yêu thương của Chúa sẽ giữ gìn con mãi* (Tv 40,12).

Cha Thánh Maximilian Kolbe chắc chắn cũng đã tin tưởng như thế, khi ngài tình nguyện chết thay cho một kẻ khác. Xin Chúa cho chúng con luôn biết tin tưởng vào sự quan phòng và tình yêu thương của Chúa mọi lúc, mọi ngày trong cuộc sống. Amen.

10) CHẶNG THỨ MƯỜI: QUÂN LÍNH LỘT ÁO CỦA CHÚA GIÊ-SU

- **Hướng về chặng thứ mười và hát:**

Nguyện xin khóc than với Đức Nữ Trinh,
đớn đau thảm thương chung với Chúa mình, bao ngày con sống trên phàm trần.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Tình yêu của chúng ta phải được diễn tả qua sự khiêm nhường, đức bác ái, va lòng thương xót, hãy cẩn thận đừng để ai lấy mất đi dấu chỉ của tình yêu đó. Chúng ta luôn cần cố gắng sống những nhân đức đó cho những người đang cần sự giúp đỡ của chúng ta. Nơi mà chúng ta đang ở cần phải là nơi tràn đầy niềm vui, là một bàn tiệc và là nơi trao ban sự ủi an cho những người khác" (Titus Brandsma).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 22,13-22.**

ĐC. *Chúa là sức mạnh con nương,*
cứu mau, lạy CHÚA, xin đừng đứng xa.

13 Quanh con cả đàn bò bao kín,
thú Ba-san ùa đến bủa vây:
14 Há mồm đe doạ gớm thay,
khác nào sư tử xé thây vang gầm.

15 Tưởng mình như tan dần ra nước,
toàn thân con xương cốt rã rời,
con tim đau đớn bồi hồi,
mềm như sáp chảy tơi bời ruột gan.

16 Nghe cổ họng khô ran như ngói,
lưỡi với hàm dính lại cùng nhau,
chốn tử vong Chúa đặt vào;

17 quanh con bầy chó đã bao chặt rồi.
Bọn ác đó trong ngoài vây bủa,
chúng đâm con thủng cả chân tay,

18 xương con đếm được vắn dài;
chúng đưa cặp mắt cứ hoài ngó xem.
19 Áo mặc ngoài chúng đem chia chác,
còn áo trong cũng bắt thăm luôn.

20 Chúa là sức mạnh con nương,
cứu mau, lạy CHÚA, xin đừng đứng xa.
21 Xin cứu mạng khỏi sa lưỡi kiếm,
gỡ thân con thoát miệng chó rừng,
22 khỏi nanh sư tử hãi hùng,
phận hèn khốn khổ thoát sừng trâu điên.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gioan (19,23-24):**

23 Đóng đinh Đức Giê-su vào thập giá xong, lính tráng lấy áo xống của Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần; họ lấy cả chiếc áo dài nữa. Nhưng chiếc áo dài này không có đường khâu, dệt liền từ trên xuống dưới.24 Vậy họ nói với nhau: "Đừng xé áo ra, cứ bắt thăm xem ai được." Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Áo xống tôi, chúng đem chia chác, cả áo dài, cũng bắt thăm luôn. Đó là những điều lính tráng đã làm. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Titus Brandsma:**

Anno Sjoerd (Titus) Brandsma sinh ngày 23.02.1881 tại Oegeklooster, Hòa Lan.
Là người con thứ năm trong sáu đứa con của một gia đình rất sùng kính đạo Công Giáo.
Năm 1889 nhập dòng Cát Minh (O.Carm.) và lấy tên là Titus.
Ngày 17.06.1905 thụ phong Linh Mục và sau đó được gởi đi học tại Giáo Hoàng Học Viện ở Roma, sau đó trở về làm Viện Trưởng Viện Đại Học Công Giáo ở Nimwegen.

Là Cha Linh Hướng của một tờ báo Công Giáo, Brandsma đã từ chối hợp tác với Chính Quyền Đức Quốc Xã sau khi họ đã xâm chiếm Hòa Lan, để chống đối lại công tác tuyên truyền chống người Do Thái trong những Tờ Báo Công giáo tại Hòa lan.

Sau Đó Brandsma bị Mật Thám Gestapo bắt giam trước nhất tại nhà tù ở Scheveningen, sau đó chuyển về Amersfoot. Tháng 6.1942 bị chuyển sang trại Tập Trung KZ Dachau.
Trong trại tập trung Dachau Brandsma vẫn tìm thấy Thiên Chúa trong những người bạn tù đau khổ. Ngài cố gắng giúp đỡ những người bệnh tật và đói khát.
Ngài thậm chí còn loan truyền sự vui vẻ, khuyến khích, an ủi họ và cầu nguyện cho những kẻ hành hạ ngài.
Ngày 26.07.1942 Brandsma bị xử tử hình qua một mũi thuốc độc trong trại tập trung Dachau. Trước khi chết Brandsma cầu nguyện cho những người giết mình: " Lạy Cha Chí Thánh, xin đừng theo ý con, nhưng theo ý Cha".
Ngày 03.11.1985 được Thánh Giáo Hoàng Gioan Phao-lô II nâng lên hàng Á Thánh.

- **Suy niệm:**

Lên tới đỉnh đồi, chẳng cho Chúa nghỉ ngơi, quân lính hùng hổ xông tới lột áo Chúa ra. Những vết thương ngoài da đóng thành vảy khô bám vào áo, giờ đây lại bị kéo xước ra càng thêm đau đớn hơn nữa. Nhưng Chúa vẫn âm thầm chịu đựng, không than van trách móc, ngược lại còn xin Cha trên Trời hãy tha thứ cho những người đã sĩ nhục, mắng nhiếc, hành hạ và đóng đinh Chúa trên thập giá.

Ôi Lạy Chúa Giê-Su, đã bao nhiêu lần con cũng đã đóng đinh Chúa trên thập giá qua những lời trách móc, lăng mạ, sỉ nhuc, kết án, chúc dữ cho những người anh em chung quanh con.

Đã bao nhiêu lần con thờ ơ, lạnh lùng, ích kỷ không biết chia sẻ cho những người anh em thiếu may mắn, bệnh tật, đói khát, không nơi nương tựa, là bấy nhiêu lần con đã xúc phạm đến Chúa.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa Giêsu,
Mỗi lần chúng con bị mắng chửi và bị xỉ nhục, xin giúp chúng con biết ý thức hướng nhìn lên Chúa Giêsu chịu đóng đinh, để chúng con có thể vui lòng chịu đựng như Chúa.

Xin cho chúng con thấy được sự trần truồng đói rách tâm linh của chúng con, để chúng con biết tìm kiếm tình thương và lòng thương xót của Chúa bao phủ lấy linh hồn chúng con.
Xin cho chúng con biết ôm lấy những thương tích của Chúa mà hằng suy gẫm đêm ngày để cảm tạ tình yêu bao la mà Chúa đã dành cho chúng con.

Xin cho chúng con không bao giờ làm ngơ trước những đói khát của anh chị em chúng con, vì họ chính là hình ảnh của Chúa đang bị lột trần trên thập giá.

11) CHẶNG THỨ MƯỜI MỘT:
QUÂN LÍNH ĐÓNG ĐINH CHÚA GIÊ-SU VÀO THÁNH GIÁ

Hướng về chặng thứ mười một và hát:

Mẹ Maria trinh khiết vô song,
hãy xin cho con chung nỗi u buồn, không hề than trách, không ngại ngùng.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Khi người ta dùng vũ lực để loại trừ Thiên Chúa, thì họ vẫn mãi tìm kiếm một Thiên Chúa khác. Lòng tôn thờ sẽ thay thế đức tin, nhưng bản năng khao khát Thiên Chúa vẫn tồn tại" (Alexander Men).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 22,2-12:**

ĐC. *Đưa con ra khỏi thai bào,*
vòng tay mẹ ẵm Chúa trao an toàn.

2 Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao?
Dù con thảm thiết kêu gào,
nhưng ơn cứu độ nơi nao xa vời!

3 Ngày kêu Chúa, không lời đáp ứng,
đêm van Ngài mà cũng chẳng yên.
4 Thế nhưng Chúa ngự nơi đền,
vinh quang của Ít-ra-en là Ngài.

5 Xưa tổ phụ vẫn hoài cậy Chúa,
họ cậy trông, Ngài đã độ trì,
6 van nài liền được cứu nguy,
đã không thất vọng mỗi khi cậy Ngài.

7 Thân sâu bọ chứ người đâu phải,
con bị đời mắng chửi dể duôi,
8 thấy con ai cũng chê cười,
lắc đầu bĩu mỏ buông lời mỉa mai:

9 "Nó cậy CHÚA, mặc Người cứu nó!
Người có thương, giải gỡ đi nào! "
10 Đưa con ra khỏi thai bào,
vòng tay mẹ ẵm Chúa trao an toàn.

11 Chào đời con được dâng cho Chúa,
được Ngài là Chúa tự sơ sinh.
12 Xa con Ngài đứng sao đành,
nguy hiểm bên mình không kẻ giúp cho.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô (15,23-32):**

24 Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau, xem ai được cái gì.25 Lúc chúng đóng đinh Người là giờ thứ ba.26 Bản án xử tội Người viết rằng: "Vua người Do-thái".27 Bên cạnh Người, chúng còn đóng đinh hai tên cướp, một đứa bên phải, một đứa bên trái. (28 Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Người bị liệt vào hạng những tên phạm pháp.)

29 Kẻ qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu vừa nói: "Ê, mi là kẻ phá Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được,30 có giỏi thì xuống khỏi thập giá mà cứu mình đi! "31 Các thượng tế và kinh sư cũng chế giễu Người như vậy, họ nói với nhau: "Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình.32 Ông Ki-tô vua Ít-ra-en, cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, để chúng ta thấy và tin." Cả những tên cùng chịu đóng đinh với Người cũng nhục mạ Người. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Alexander Men:**

Người ta thường nói rằng cái chết của Chúa Kitô là một biến cố không được thế giới chú ý vào thời đó. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng ngay cả ở Giêrusalem, sự việc Chúa Giêsu Nazaret bị đóng đinh đã không được coi là chuyện lớn. Thành phố hành hương đông đúc vẫn sống cuộc sống của nó. Trong bốn năm trị vì của Philatô, người dân đã quen với nhiều cuộc hành quyết. Trong ba năm, Chúa Jêsus đã đi khắp nơi trong vùng đất này, dạy con người làm con cái của Thiên Chúa, làm giảm bớt đau khổ của họ và rao giảng phúc âm Nước Trời. Nhưng mọi người không muốn vào vương quốc này. Cả Dân Ngoại lẫn Người Do Thái đều tin tưởng vào một vương quốc của thế giới này, tuy nhiên đó phải là vương quốc Thiên Chúa đến từ trời cao và dẫn về trời.
Nhưng giờ đây Người đã lặng im, Người đã bị đánh bại và sẽ không bao giờ làm phiền họ nữa.

- **Suy niệm**

Thường thì chỉ cần trầy trụa vì vấp ngã, hoặc bị đứt tay vì vô ý, chúng ta đã suýt xoa đau đớn; rồi nào là bôi thuốc, băng bó tránh cho vết thương bị nhiễm trùng; trường hợp bị xưng tấy đau nhức thì uống thuốc trụ sinh…cho mau lành….Chạnh lòng nghĩ đến …

Quân dữ xô Chúa Giêsu ngã lên thập giá để đóng đinh Người. Từng nhát búa khô khan giáng xuống, những chiếc đinh nhọn hoắc vô tình càng lún sâu thêm vào da thịt Chúa Giesu, đính chặt tấm thân trần trụi, bầm dập, đầy thương tích bị đánh đập của Người vào thập giá. Ôi đau đớn biết chừng nào! *Đôi bàn tay* ấm áp, đầy lòng thương xót ngày nào, đã biết bao lần nhẹ nhàng, ân cần chạm vào các bịnh nhân để chữa lành họ, để nâng dậy những kẻ bại liệt, người sa ngã; *Đôi bàn chân* đã từng rảo bước khắp mọi nơi để gieo rắc tình thương, niềm vui, hạnh phúc, hy vọng cho những người cùng khổ cũng như kẻ tội lỗi, mà nay đang bị ghim chặt một cách tàn nhẫn, vô lương tâm, đầy thù hận trên cây thập giá thô nhám, sần sùi. Nhưng chắc hẳn cái đau thể xác ấy không thể so được với nỗi đau trong tâm hồn của người bị bạn hữu bán rẻ, chối bỏ, phản bội; *được* người đời đáp trả ân tình bằng sự nhục mạ, rẻ khinh, mỉa mai, chế diễu: "Ê, mi là kẻ phá Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được,[30] có giỏi thì xuống khỏi thập giá mà cứu mình đi! ", "Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình.[32] Ông Ki-tô vua Ít-ra-en, cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, để chúng ta thấy và tin." Đã vậy, bên cạnh Người, chúng còn đóng đinh hai tên cướp, một đứa bên phải, một đứa bên trái. Chẳng khác nào Người bị liệt vào hạng những tên phạm pháp và ngay cả kẻ trộm tội lỗi cũng nhục mạ Người.

Nhìn lên Chúa Giêsu vô tội, ôm hết tội của tôi và nhân loại vào mình, chết treo ô nhục, đau đớn trên thập giá; lòng tôi cảm thấy ray rứt, hối hận vì đã bao lần tôi là *quân dữ* đóng đinh anh em với những lời nói thiếu tế nhị, qua những ứng xử thô thiển, bằng những hành động quá khích; vì đã bao lần tôi là *người bạn* đã bán rẻ, chối bỏ, phản bội Chúa qua lối sống ích kỷ, khô khan, nguội lạnh, chọn sống theo ý mình mà bỏ qua ý Chúa, say mê thụ tạo mà quên Chúa; vì đã bao lần tôi là *kẻ trộm* dữ, thích xét đoán người khác, khi chính mình đầy thiếu sót, tội lỗi.

Từ đây, mỗi khi gặp đau khổ, thử thách, tôi sẽ nhìn lên Thánh Giá Chúa để được tiếp thêm can đảm, sức mạnh và để cảm nhận được niềm hạnh phúc đang được cùng vác thập giá đời mình với Người.

Cầu nguyện:

Lạy Chúa, có đôi khi, cũng như Người khi xưa trong vườn cây dầu, chúng con cảm thấy tâm hồn cô đơn, trống rỗng, xin ban ơn thêm sức cho chúng con luôn tin tưởng vào sự hiện diện đỡ nâng của Chúa mà an bình vượt qua được những giây phút chao đảo ấy. Khấn xin Chúa cũng thương ban ơn cho chúng con nhận ra và chán ghét tội lỗi, cùng dốc lòng đóng đinh tính xác thịt của chúng con mỗi ngày vào thánh giá Chúa, để tâm hồn chúng con nên trong sạch, xứng đáng là đền thờ của Chúa. Amen.

12) CHẶNG THỨ MƯỜI HAI: CHÚA GIÊ-SU CHẾT TRÊN THÁNH GIÁ

- **Hướng về chặng thứ mười hai và hát:**

Lòng con nhớ luôn ơn Chúa cứu con,
hiến dâng lên Chúa toàn thể xác hồn, cho dù đau đớn không hề rời.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Các giác quan rùng mình trước sự đau khổ, còn Đức Tin tán dương sự đau khổ như một món quà từ bàn tay của Chúa và như một phần của thập giá. Thập giá này Chúa để chúng ta mang vác với ân sủng của Ngài" (Charles de Foucauld).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 51.**

ĐC. *Lạy Thiên Chúa con thờ là Thiên Chúa cứu độ,*
xin tha chết cho con, con sẽ tung hô Ngài công chính.
3 Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con,
mở lượng hải hà xoá tội con đã phạm.
4 Xin rửa con sạch hết lỗi lầm
tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy.

5 Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm.
6 Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa,
dám làm điều dữ trái mắt Ngài.
Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án,
liêm chính khi xét xử.

7 Ngài thấy cho: lúc chào đời con đã vương lầm lỗi,
đã mang tội khi mẹ mới hoài thai.
8 Nhưng Ngài yêu thích tâm hồn chân thật,
dạy con thấu triệt lẽ khôn ngoan.

9 Xin dùng cành hương thảo

rảy nước thanh tẩy con, con sẽ được tinh tuyền;
xin rửa con cho sạch, con sẽ trắng hơn tuyết.

10 Xin cho con được nghe
tiếng reo mừng hoan hỷ,
để xương cốt bị Ngài nghiền nát được nhảy múa tưng bừng.

11 Xin ngoảnh mặt đừng nhìn bao tội lỗi
và xoá bỏ hết mọi lỗi lầm.
12 Lạy Chúa Trời, xin tạo cho con một
tấm lòng trong trắng,
đổi mới tinh thần cho con nên chung thuỷ.

13 Xin đừng nỡ đuổi con không cho gần Nhan Thánh,
đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài.
14 Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ,
và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con;

15 đường lối Ngài, con sẽ dạy cho người tội lỗi,
ai lạc bước sẽ trở lại cùng Ngài.
16 Lạy Thiên Chúa con thờ là Thiên Chúa cứu độ,
xin tha chết cho con, con sẽ tung hô Ngài công chính.

17 Lạy Chúa Trời, xin mở miệng con,
cho con cất tiếng ngợi khen Ngài.
18 Chúa chẳng ưa thích gì tế phẩm,
con có thượng tiến lễ toàn thiêu,
Ngài cũng không chấp nhận.

19 Lạy Thiên Chúa, tế phẩm dâng Ngài là tâm thần tan nát,
một tấm lòng tan nát giày vò, Ngài sẽ chẳng khinh chê.
20 Xin rộng lòng tuôn đổ hồng phúc xuống Xi-on,
thành luỹ Giê-ru-sa-lem, xin Ngài xây dựng lại.

21 Bấy giờ Ngài vui nhận tế phẩm luật truyền,
lễ vật toàn thiêu, lễ vật hiến tế.
Bấy giờ thiên hạ giết bò tơ dâng trên bàn thờ Chúa.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô (15,33-39):**

33 Vào giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ khắp mặt đất mãi đến giờ thứ chín.34 Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng: "Ê-lô-i, Ê-lô-i, la-ma xa-bác-tha-ni! " Nghĩa là: "Lạy Thiên Chúa, Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con? "35 Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói: "Kìa hắn kêu cứu ông Ê-li-a."36 Rồi có kẻ chạy đi lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, cắm vào một cây sậy, đưa lên cho Người uống mà nói: "Để xem ông Ê-li-a có đến đem hắn xuống không."37 Đức Giê-su lại kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở.38 Bức màn trướng trong Đền Thờ bỗng xé ra làm hai từ trên xuống dưới.39 Viên đại đội trưởng đứng đối diện với Đức Giê-su, thấy Người tắt thở như vậy liền nói: "Quả thật, người này là Con Thiên Chúa." Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ Charles de Foucauld:**

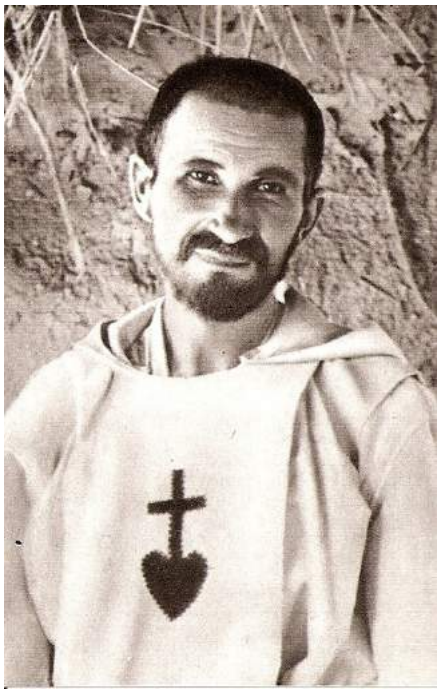

Cha Foucauld hằng ao ước và trông chờ : *được chết vì đạo*. Chúa đã ban cho Cha như lòng Cha mong ước, một cái chết vì tình yêu Đức Giêsu, một cái chết vì yêu. Cha muốn bắt chước Chúa Giêsu, muốn tình yêu của Cha giống với tình yêu của Chúa Giêsu. Chính là *"Đức Kitô đã vâng lời cho đến chết và chết trên Thập Giá"*. Đức Kitô, dẫu là Thiên Chúa, nhưng đã tự ý vâng phục đến thế gian làm người, làm kẻ tôi tớ, nô lệ, và hạ mình chịu chết ô nhục trên Thập Giá. Sự hạ mình không phải là một nhân đức tầm thường: đó là đi xuống, đi xuống mãi cho đến tận cùng của sự ô nhục. Và sự ô nhục tột cùng chính là chết trên Thập Giá. Cha Foucauld đã ước ao đi xuống đến tận cùng sự ô nhục đó. *"Hãy nghĩ là con phải chịu tử đạo, bị lột trần, nằm dài trên đất, không ai có thể nhận ra, đầm đìa máu và đầy thương tích, bị giết chết một cách tàn bạo và đau đớn, và hãy ước ao cho được như vậy từ hôm nay… Hãy tỉnh thức và vác Thánh Giá và Ta trao cho con Ân Sủng bất diệt".*

- **Suy niệm:**

Phải chăng những người đứng dưới chân Thánh Giá tỏ ra lạnh lùng, khi Chúa Giê-su kêu lên với Cha: "Lạy Cha, sao Cha lại bỏ con!"? Vâng, lời của Chúa không dành cho những người đang đứng xung quanh Thánh Giá, nên họ không hiểu và không đón nhận được, là điều dễ hiểu. Lời kêu cầu của Chúa Giê-su hướng về Cha của Ngài. Với tất cả sức lực còn sót lại, Chúa kêu lên với Cha như vậy. Ý nghĩa của bóng tối là gì? Cái bóng tối đen đủi, đến nỗi không có một chút tia lửa nhỏ nào xâm nhập được.

Không có chỗ cho câu trả lời cho ý nghĩa của bóng tối. Chỉ có một không gian cho sự hiến dâng trọn vẹn ở trong chính chỗ tối tăm sâu thẳm nhất của linh hồn này: **Ôi Thiên Chúa của con!**

"Ngay khi tôi tin rằng có một Thiên Chúa, tôi nhận ra rằng tôi không thể làm gì khác hơn là cuộc sống tôi chỉ hướng về Ngài". Cha Foucauld đã viết lời này trong lúc cuộc đời Cha nằm trong ngõ hẹp. Cha chỉ muốn trở nên giống Chúa Giêsu, hướng về cuộc sống nghèo khổ, khinh thường khổ đau, sống trong sự vâng phục và với lòng sùng kính, tôn thờ Thiên Chúa, rao giảng Phúc Âm, vác Thập Giá.

Cùng đứng dưới chân Thánh Giá, như Thánh Gioan, bên cạnh có Đức Maria, và cùng Mẹ tiến vào chiều sâu thẳm của tình yêu Thiên Chúa đối với loài người. Đã bao nhiêu lần tôi cùng với mọi người tham dự đường Thánh Giá, tưởng niệm cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu. Giờ đây, dừng lại ở chặng Thánh Giá này "Chúa Giêsu chết trên Thập Giá", chúng ta hãy cùng Mẹ, cùng Thánh Gioan, cùng Cha Foucauld lại thêm một lần ngắm cái chết của con Thiên Chúa. Đó không phải là cái chết vô nghĩa, nhưng là cái chết vì yêu, cái chết của người hiến mình cho nhân loại. Tình yêu của Chúa đã mời gọi Cha Foucauld, đã thôi thúc Cha dám hy sinh, hiến đời mình theo con đường duy nhất, **"về bên Chúa Cha"**.
Ôi Thập Giá diễm phúc vô cùng, chỉ mình Người xứng đang mang thân thể Chúa là chính Vua Trời. Máu đào người đổ ra chan chứa sẽ chữa lành mọi thương tích phàm nhân.

- **Cầu nguyện…**

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con biết cách đến với mình và khám phá ra đốm lửa nhỏ của sự thiện vẫn cháy sáng nơi lòng người tội lỗi. Ước gì chúng con nhìn tha nhân bằng ánh mắt của Chúa, dám hy vọng không ngơi vào lòng tốt của mỗi người và can đảm tin tưởng vào sự quảng đại của họ, nhờ đó thế giới của chúng con trở nên nhân bản hơn và thần linh hơn. (Charles de Foucauld)

Lạy Chúa Giêsu, áo Chúa đã dính vào các vết thương nên khi bị lột áo ra, mảnh áo lại xé toạc các vết thương ra, Chúa thật khốn cực đau đớn quá đổi. Lại bị phơi trần xấu hổ, bị miệt thị như những người bị gạt ra ngoài xã hội. Chúa là Đấng tốt lành, uy quyền trên các tầng trời, mà lại chịu đau đớn khốn cực như vậy, chỉ vì để chuộc tội cho loài người chúng con. Xin Chúa gìn giữ cho chúng con luôn kính sợ Chúa,xin ban ơn cho chúng con biết ăn năn chừa cải, hầu xứng đáng lãnh nhận Ơn cứu chuộc Chúa ban, xin cho chúng con quyết lòng sống xứng đáng làm con Chúa, xin cho chúng con biết yêu người, đừng để chúng con gây ra những đau thương xác hồn cho những người xung quanh, hầu xoa dịu những vết thương trên thân thể của Chúa.

Lạy Mẹ Maria, xưa kia Mẹ đau đớn cùng cực đứng dưới chân Thánh Giá nhìn con mình bị xỉ vả, bị khổ hình, bị đóng đinh, chắc chắn lòng Mẹ tan nát như dao đâm thâu trái tim Mẹ. Cúi xin Mẹ thương cầu bầu cùng Chúa cho chúng con biết ăn năn thống hối chừa tội lỗi của mình, cho chúng con biết xa lánh sự dữ, sống hy sinh, hãm mình để đền tội chúng con đã phạm. Amen.

13) CHẶNG THỨ MƯỜI BA:
THÁO DANH CHÚA GIÊ-SU XUỐNG VÀ TRAO VÀO LÒNG ĐỨC MẸ

- **Hướng về chặng thứ mười ba và hát:**

Lòng con ước được thương tích Chúa ban,
biết thiết tha mến yêu Chúa muôn loài, vui lòng khi chết đi vì Người.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Không có gánh nặng nào mà khổ cực hơn sức chịu đựng của con người. Thiên Chúa đã hứa hẹn với chúng ta điều đó. Nên tất cả những gì Ngài gửi đến, mình hãy can đảm tiếp nhận, học hỏi từ những điều đó, để trưởng thành hơn và để cố gắng vượt qua" (Lá thư cuối cùng Paul Schneider viết cho vợ của ông, bà Margarete Schneider).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 46,2-12.**

ĐC. *Chính Chúa Tể càn khôn ở cùng ta luôn mãi,*
Thiên Chúa nhà Gia-cóp là thành bảo vệ ta.

2 Thiên Chúa là nơi ta ẩn náu, là sức mạnh của ta.
Người luôn luôn sẵn sàng giúp đỡ khi ta phải ngặt nghèo.
3 Nên dầu cho địa cầu chuyển động,
núi đồi có sập xuống biển sâu,
4 dầu cho sóng biển ầm ầm sôi sục,
núi đồi có lảo đảo khi thủy triều dâng,
ta cũng chẳng sợ gì.
Chính Chúa Tể càn khôn ở cùng ta luôn mãi,
Thiên Chúa nhà Gia-cóp là thành bảo vệ ta.

5 Một dòng sông chảy ra bao nhánh
đem niềm vui cho thành của Chúa Trời:
đây chính là đền thánh Đấng Tối Cao.

6 Thiên Chúa ngự giữa thành, thành không lay chuyển;
ngay từ rạng đông, Thiên Chúa thương trợ giúp.
7 Muôn dân náo động, muôn nước chuyển lay,
tiếng Người vang lên là trái đất rã rời.

8 Chính Chúa Tể càn khôn ở cùng ta luôn mãi,
Thiên Chúa nhà Gia-cóp là thành bảo vệ ta.
9 Đến mà xem công trình của CHÚA,
Đấng gieo kinh hãi trên mặt địa cầu.
Người chấm dứt chiến tranh trên toàn cõi thế,

10 cung tên bẻ gẫy, gươm giáo đập tan,
còn khiên thuẫn thì quăng vào lửa.
11 Dừng tay lại: Hãy biết Ta đây là Thiên Chúa!
Ta thống trị muôn dân, thống trị địa cầu.

12 Chính Chúa Tể càn khôn ở cùng ta luôn mãi,
Thiên Chúa nhà Gia-cóp là thành bảo vệ ta.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gioan (19,25).**

25 Đứng gần thập giá Đức Giê-su, có thân mẫu Người, chị của thân mẫu, bà Ma-ri-a vợ ông Cơ-lô-pát, cùng với bà Ma-ri-a Mác-đa-la. Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Paul Schneider:**

"Chân lý của Tin Mừng đã bị các nhà lãnh đạo quốc gia xúc phạm một cách công khai. Tất cả những ai chống đối lại sự xúc phạm đó, sẽ bị coi là kẻ thù của chính quyền. Thiên Chúa của chúng ta là một Thiên Chúa thánh thiện mà loài người không được phép nhạo báng. Ngài đã mạc khải cho nhân loại qua chính người Con của

Ngài là Đức Giêsu Kitô, Đấng đã bị đóng đinh vào thập giá và đã sống lại. Không có một Thiên Chúa nào ngoài Chúa Cha của Đức Giêsu.

Những gì đã bị xóa bỏ trong tâm hồn của một dân tộc, thì không một chính sách chính trị, kinh tế và xã hội tân tiến nào có thể phục hồi lại được. Công lý giúp con người thăng tiến, trong khi tội lỗi là một ô nhục cho cả dân tộc" (Trích từ một bài giảng của mục sư Paul Schneider trong thánh lễ).

- **Suy niệm:**

Mẹ Maria đứng dưới chân Thánh giá, Mẹ không làm gì được, nhưng tình yêu của một người mẹ dành cho con và với lòng tin yêu, tôn kính Thiên Chúa, Mẹ đã can đảm bằng lòng đón nhận những đau khổ của con mình như của chính mình, cuối cùng Mẹ đã ôm ấp thân xác tàn tụy của Chúa Giêsu vào lòng, Mẹ đã thông phần vào cuộc khổ nạn của con Mẹ và đã cộng tác tích cực vào công cuộc cứu độ của Chúa Giêsu.

Đối với Margarete Schneider cũng là giây phút đau khổ nhất trong đời của bà, khi bà phải đến trại tù Buchenwald để nhìn mặt chồng lần cuối cùng, trước khi nắp quan tài đóng kín. Trong suốt thời gian mục sư Paul Schneider bị tra tấn, đánh đập trong nhà tù, bà Margarete vẫn âm thầm cùng chịu đựng những đau khổ và đồng hành với chồng. Qua những lá thư gửi cho nhau, họ đã nâng đỡ tinh thần, an ủi, động viên nhau luôn tin tưởng vào Thánh ý của Thiên Chúa.Tình yêu của hai ông bà dành cho nhau và nhất là lòng yêu mến Thiên Chúa của họ đã mang lại cho họ nguồn sức mạnh thiêng liêng. Bà Margarete đã không thuyết phục chồng đầu hàng trước sự tra tấn dã man của những người cai tù, để về xum họp với vợ và sáu người con. Bà tôn trọng sự cương quyết của chồng, một vị mục sư yêu chuộng sự thật và công chính. Rồi họ sẵn sàng hy sinh đời sống riêng tư, để Paul Schneider làm chứng cho công lý và Tin mừng.

Mục sư Paul Schneider đã bị bắt không phải vì ông tham gia một cuộc khủng bố nào đó, hay lật đổ chính quyền, nhưng chỉ vì ông đã nói lên sự thật. Trong các bài giảng, ông đã phơi trần bộ mặt vô nhân đạo của chính quyền Hitler thời đó. Mặc dù bị bỏ đói, bị đánh đập dã man trong trại tù, ông cố gắng rao giảng Phúc âm cho những anh em tù nhân khác. Khi nghe có tù nhân bị đưa ra xử trảm, ông cố bám vào song sắt của cửa sổ, kêu gọi họ can đảm, tin tưởng và hy vọng vào Đức Giêsu Kitô, vì chính Chúa Giêsu là đường, là sự thật, sự sống lại và là sự sống muôn đời...và sau mỗi lần như vậy là những gậy sắt, báng súng giáng xuống người ông. Mục sư Paul Schneider không những đã cương quyết trong việc rao giảng Tin mừng, mà ông còn sống trung thành với đức tin, sống như lời Chúa phán:

"...Nếu hạt lúa được gieo xuống lòng đất mà chết đi thì sẽ sinh nhiều hát khác...Ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời..." (Ga 12,24-26)
Ngày 18.07.1939 Paul Schneider đã bị giết chết qua mũi chích thuốc độc trong nhà tù.

- **Cầu nguyện…**

Lạy Chúa là Thiên Chúa của tình yêu và hòa bình.
Chúng con cám ơn Chúa đã ban cho chúng con những tấm gương tử đạo. Trên thế giới còn biết bao nhiêu bất công, thù oán, chiến tranh và bạo lực, nhưng vì yêu thương nhân loại Chúa đã đón nhận cái chết, để giải thoát chúng con ra khỏi những ganh tị, hận thù. Xin Chúa giúp chúng con cảm nhận được sự bình an và tình yêu của Chúa, để sức mạnh của tình yêu được lan tràn trên thế giới và chúng con được sống trong hy vọng.

14) CHẶNG THỨ MƯỜI BỐN: TÁNG XÁC CỦA CHÚA GIÊ-SU TRONG HANG ĐÁ

- **Hướng về chặng thứ mười bốn và hát:**

Nguyện xin Giêsu thương đến chúng con,
khấng ban Mẫu Thân thương giúp linh hồn, công toàn danh thắng khi lìa trần.

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Kitô
Đ. Vì Chúa đã dùng Thánh giá Chúa mà chuộc tội cho thiên hạ.

- **Dẫn nhập:**

"Trước lệnh giết người do ai đó ban ra, luật pháp của Thiên Chúa "Ngươi chớ giết người! " phải thắng thế. Không một người lính nào có nghĩa vụ phải tuân theo một lệnh sai lạc chống lại luật pháp của Thiên Chúa. Nhân danh dân tộc đau khổ này, dân tộc mà tiếng kêu than của họ bay tới trời cao càng ngày càng thống thiết hơn, tôi van xin anh em, tôi khẩn cầu anh em và tôi ra lệnh cho anh em nhân danh Thiên Chúa, ngừng ngay tức khắc sự đàn áp này" (Đức Tổng Giám Mục Oscar Romero).

- **Cầu nguyện với Thánh Vịnh 4,2-9:**

ĐC. *Thư thái bình an vừa nằm con đã ngủ,*
vì chỉ có mình Ngài, lạy CHÚA,
ban cho con được sống yên hàn.

2 Lạy Thiên Chúa là đèn trời soi xét,
khi con kêu, nguyện Chúa đáp lời.
Lúc ngặt nghèo, Chúa đã mở lối thoát cho con,
xin thương xót nghe lời con cầu khẩn.

3 Phàm nhân hỡi, cho đến bao giờ
lòng vẫn còn chai đá
ưa thích chuyện hư không, chạy theo điều giả dối?

4 Hãy biết rằng: CHÚA biệt đãi người hiếu trung với Chúa;
khi tôi kêu, CHÚA đã nghe lời.
5 Hãy run sợ, và đừng phạm tội nữa,

trên giường nằm, suy nghĩ và lặng thinh.

6 Hãy tiến dâng lễ tế như luật truyền, và tin tưởng vào CHÚA.
7 Biết bao kẻ nói rằng: "Ai sẽ cho ta thấy hạnh phúc? ",
lạy CHÚA, xin toả ánh tôn nhan Ngài trên chúng con.

8 Chúa ban xuống lòng con nhiều hoan lạc
hơn khi thiên hạ được mùa lúa rượu đầy dư.
9 Thư thái bình an vừa nằm con đã ngủ,
vì chỉ có mình Ngài, lạy CHÚA,
ban cho con được sống yên hàn.

Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con,
Cùng Vinh danh Thánh Thần Thiên Chúa,
Tự muôn đời và chính hiện nay,
Luôn mãi đến thiên thu vạn đại. Amen.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gioan (19,38-42)**

38 Sau đó, ông Giô-xếp, người A-ri-ma-thê, xin ông Phi-la-tô cho phép hạ thi hài Đức Giê-su xuống. Ông Giô-xếp này là một môn đệ theo Đức Giê-su, nhưng cách kín đáo, vì sợ người Do-thái. Ông Phi-la-tô chấp thuận. Vậy, ông Giô-xếp đến hạ thi hài Người xuống.39 Ông Ni-cô-đê-mô cũng đến. Ông này trước kia đã tới gặp Đức Giê-su ban đêm. Ông mang theo chừng một trăm cân mộc dược trộn với trầm hương.40 Các ông lãnh thi hài Đức Giê-su, lấy băng vải tẩm thuốc thơm mà quấn, theo tục lệ chôn cất của người Do-thái.41 Nơi Đức Giê-su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn, có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất ai.42 Vì hôm ấy là ngày áp lễ của người Do-thái, mà ngôi mộ lại gần bên, nên các ông mai táng Đức Giê-su ở đó.
Đó là Lời Chúa.

- **Chứng từ của Oscar A. Romero:**

Đức Tổng Giám Mục Oscar Romero (1917-1980) là một trong các thánh tử đạo thế kỷ 20. Cuộc tử đạo của Ngài là hoa trái của lòng yêu mến Thiên Chúa và con người , cụ thể qua những con người bị áp bức. Oscar Romero sinh vào ngày 15 .8 .1917 tại Ciudad Barrios, El Salvador. Từ năm 13 tuổi, Oscar bày tỏ ước nguyện được làm linh mục. Sau khi gia nhập chủng viện và hoàn tất chương trình học, Oscar nhận thiên chức linh mục năm 1942. Năm

1970-1974, ngài nhận chức giám mục phụ tá tại San Salvador. Năm 1977, Oscar Romero được bổ nhiệm làm Tổng Giám Mục San Salvador.

Sau thời gian nhận giáo phận không lâu , ngài phá tan sự im lặng bằng những bài giảng thâm thúy và mạnh mẽ vào các thánh lễ ngày chúa nhật. Đức TGM Oscar Romero đã lên tiếng bảo vệ cho người nghèo và nạn nhân bị áp bức bất công , đặc biệt cho những nạn nhân bị áp bức vì niềm tin và nhân quyền. Ngài trực diện đấu tranh đối với nhà cầm quyền của El Salvador. Khởi điểm cho sự lên tiếng bảo vệ người bị áp bức được đánh dấu sau cuộc thảm sát xảy ra đối với linh mục dòng Tên Rutillio Grade , linh mục đầu tiên được ngài truyền chức và là một người can đảm đấu tranh cho những người nghèo. Sau đó TGM Oscar đã mạnh mẽ tố cáo sự bất công và đê hèn của nhà cầm quyền khi cho bắt và thủ tiêu những nạn nhân vô tội vì họ sống và rao giảng Phúc âm .

Để phản đối việc chính phủ liên quan đến hay thinh lặng trước các vụ bắt bớ, giết hại , ngài đã không tham dự lễ nhậm chức của tân tổng thống nước này. Ngài tuyên bố : "Giáo Hội không được đo lường bằng sự hỗ trợ của chính phủ mà bằng tính trung thực , tinh thần cầu nguyện theo tinh thần Tin Mừng, lòng tin tưởng, sự chân thành và công lý, nhất là khi Giáo Hội chống lại các lạm dụng." Một cử chỉ khác , được coi là mạnh dạn là việc ngài quyết định mở cửa chủng viện tại trung tâm thủ đô San Salvador vào ngày thứ hai Phục Sinh năm 1978 để đón tiếp bất cứ nạn nhân nào của các vụ bạo động. Hàng trăm người vô gia cư, đói rách và bị hành hung đã đến chủng viện trú ngụ.

Một quyết định nữa nói lên việc ngài toàn tâm toàn lực đấu tranh cho công lý, cho người nghèo là việc ngài cho ngưng xây cất nhà thờ chính tòa San Salvador. Ngài nói: " Khi nào chiến tranh chấm dứt, những người đói khổ được ăn uống đầy đủ và trẻ con được giáo dục, lúc đó chúng ta sẽ tiếp tục xây cất nhà thờ chính tòa ." Chính vì sự cương quyết và can đảm đó, ngài đã trở thành cái gai trong mắt người có quyền , có thế lực tại El Salvador . Ngài luôn bị đe dọa, luôn phải đối diện với nguy hiểm . Biết vậy , ngài vẫn không im lặng hay tìm một nơi khác an toàn.

Ngày Chúa nhật 23.3.1980, TGM nói trong một bài giảng ở nhà thờ chính tòa Thánh Tâm: " Trước lệnh giết người do ai đó ban ra, luật pháp của Thiên Chúa "Ngươi chớ giết người!" phải thắng thế . Không một người lính nào có nghĩa vụ phải tuân theo một lệnh sai lạc chống lại luật pháp của Thiên Chúa. Nhân danh dân tộc đau khổ này, dân tộc mà tiếng kêu than của họ bay tới trời cao càng ngày càng thống thiết hơn, tôi van xin anh em, tôi khẩn cầu anh em và tôi ra lệnh cho anh em nhân danh Thiên Chúa, ngừng ngay tức khắc sự đàn áp này".
Nhưng những lời ấy cũng là bản án tử hình cho Đức Tổng Giám Mục Romero. Thật vậy , chưa đầy 24 giờ sau khi thốt ra những lời này ngài đã phải chết. Chiều ngày 24.3.1980 , Đức Cha Romero cử hành Thánh lễ cầu hồn cho thân mẫu một người bạn tại nguyện đường của một bệnh viện ở thủ đô San Salvador , với sự tham dự của các nữ tu , gia đình và bạn bè của Dona Sarita. Ngài bị bắn chết sau bài giảng nảy lửa của mình .

Đức TGM Oscar Romero chịu chết vì đạo ngay trên bàn tiệc thánh , sau những ngày tháng sống cho người nghèo , đã từng can đảm lên tiếng bênh vực những người nghèo khổ bị ức hiếp , bóc lột , bách hại và bị giết . Ngài không thể yên lặng trước cảnh chính quyền quân phiệt độc tài đàn áp người yếu thế một cách bất nhân. Ngài mạnh dạn lên tiếng thay cho giai cấp nghèo khổ không nói được tiếng nói của mình .
Đức TGM Oscar Romero được phong á thánh vào ngày 23.5.2015. Lễ phong thánh cử hành ngay tại thủ đô San Salvador, là nơi ngài từng sống, từng phục vụ dân tộc và con chiên của mình.

- **Suy niệm:**

Sau khi Đức Giê su trút hơi thở cuối cùng , thi hài của Ngài được hạ xuống . Đức Mẹ ôm thi hài Đức Giê-su vào lòng, cất tiếng khóc đau thương thảm thiết. Những môn đệ theo Ngài cách âm thầm thì ân cần mai táng cho Ngài bằng mộc dược và trầm hương tẩm trong vải liệm. Sứ mạng Chúa Cha trao cho Ngài, Ngài đã hoàn tất tốt đẹp trên thập hình .

Cái chết vốn là kết thúc cuộc sống của con người . Nhưng cái chết của Đức Ki-tô trên thập giá mở ra cho nhân loại một con đường mới . Con đường dẫn đến sự sống đời đời. Bởi vì, sau khi Đức Ki tô trở về với Cha Ngài thì , Thần khí Thiên Chúa đến. Chính Thần khí Thiên Chúa đã làm cho những ai tin "Đức Ki tô thật là Con Thiên Chúa" có Sự Sống Lại. Đó là dẫn người đó đi trên "Con Đường Giê su" để đến sự sống đời đời. Chúa Giê su đã rao giảng trong ba năm , kết thúc là cái chết trên thập giá . Trong ba năm rao giảng đó, Đức Giê su đã đến với những người nghèo khổ , yếu đuối và tội lỗi.

Chính tình yêu Chúa Giê-su Ki-tô hiện diện trong người nghèo khổ đã thúc bách Đức TGM Oscar Romero dấn thân và phục vụ các bạn người nghèo của Chúa. Ngài gắn bó và sát cánh với Chúa Ki-tô hiện diện trong những người nghèo. Ngài xác tín rằng mọi người, giầu sang cũng như nghèo khổ, đều kết thành những chi thể của Nhiệm Thể Chúa Ki tô là Giáo Hội, mà chính Chúa Ki-tô là đầu. TGM Oscar Romero cảm nghiệm được rằng một chi thể nào đó trong Nhiệm Thể mà lâm cảnh ốm đau hay gặp khốn khổ , thì các chi thể khác cũng phải đau khổ theo. Chính vì vậy Ngài đã sống hòa nhập với người nghèo, vui buồn với họ, lên tiếng nói thay cho họ , tranh đấu và bênh vực họ thoát ra khỏi cảnh áp bức nghèo khổ . Cuộc sống của TGM Osacr Romero có được như vậy là nhờ Thần Khí Thiên Chúa dẫn dắt Ngài đi trên "Con đường Giê-su" .

Giáo Hội hôm nay cần chứng nhân hơn là thầy dạy, cần có những hạt giống tốt gieo vào thế gian, thì Giáo Hội mới có thể gặt hái được mùa bội thu. Đức TGM Oscar Romero là dấu chỉ cho hạt giống Tin Mừng, hạt giống đức tin hôm nay. Ngài là chứng nhân cho Đức Ki-tô tự hủy, sống cho chân lý, cho lẽ công bằng, cho người nghèo bị áp bức. Ngài nằm xuống để cho bao người khác được ngẩng đầu bước đi, cho Nước Chúa được lan tỏa khắp nơi.

- **Cầu nguyện:**

Lạy Thiên Chúa là Cha nhân từ của chúng con ở trên trời, vì yêu nhân loại mà Cha đã cho Con Một của Ngài xuống thế chịu chết mà chuộc tội cho thiên hạ . Chúng con, những tạo vật bé nhỏ của Ngài cũng muốn được trong tay Ngài mà trở nên nhân chứng trong sự yêu thương mọi người. Xin Cha ban Chúa Thánh thần cho chúng con, để chúng con có can đảm làm chứng nhân cho trong việc làm sáng danh Cha bằng chính cuộc sống của mình. Amen.

15) CHẶNG THỨ MƯỜI LĂM: PHỤC SINH ĐEM LẠI BÌNH AN

- **Hướng về chặng thứ mười lăm và thinh lặng giây lát:**

X. Chúng con thờ lạy và ngợi khen Chúa Ki-tô Phục Sinh.
Đ. Vì Chúa vượt thắng sự chết và sống lại, để cứu chuộc và ban bình an cho chúng con. Halleluia! Halleluia! Halleluia!

- **Dẫn nhập:**

"Khi Chúa Ki-tô chào các tông đồ với lời 'bình an cho anh em', thì sự bình an đó có nghĩa là chính Chúa, vì sự hiện diện của Chúa luôn đem lại sự tĩnh lặng an bình cho tâm hồn" (Cyril of Alexandria).

- **Thánh thi:**

Vầng Đông dậy, ánh hồng gieo rắc
Chốn thiên cung nhã nhạc vang hòa,
Dưới trần khắp cõi âu ca
Quỷ trong địa ngục kêu la hãi hùng.

Ấy Vua Cả oai phong lẫm liệt
Cõi âm ty: hủy diệt tiêu tan,
Chân Người dẫm nát tử thần
Tù nhân đau khổ ân cần đưa lên.

Ngoài cửa mộ ngày đêm lính gác
Tảng đá to đã lấp lối vào.
Chúa từ cõi chết thẳm sâu
Hiệu kỳ chiến thắng phất cao khải hoàn.

Đã im bặt câu than tiếng khóc,
Đã hết rồi cảnh ngục thê lương,
Sứ thần áo trắng vui mừng
Loan tin Chúa đã oai hùng phục sinh.

Xin cho mọi lòng thành hoan hỷ

Mãi muôn đời mừng lễ Vượt Qua
Tái sinh ơn nghĩa chan hòa
Vang vang khúc khải hoàn ca reo hò.

Muôn lạy Chúa Giêsu từ ái
Đấng lừng danh đánh bại tử thần,
Ngàn đời hiển trị muôn dân.
Cùng Ngôi Thánh Phụ Thánh Thần quang vinh.

- **Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gioan (20,19-21).**

19 Vào chiều ngày ấy, ngày thứ nhất trong tuần, nơi các
môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do-
thái. Đức Giê-su đến, đứng giữa các ông và nói: "Bình an
cho anh em! "20 Nói xong, Người cho các ông xem tay và
cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy
Chúa.21 Người lại nói với các ông: "Bình an cho anh em!
Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em."
Đó là Lời Chúa.

- **Suy niệm:**

Vào chiều ngày ấy, ngày thứ nhất trong tuần, nghĩa là vào chiều ngày Chúa Nhật, Chúa Phục Sinh đến với các môn đệ. Dù cho các cửa đều đóng kín, Chúa Phục Sinh vẫn vào tận bên trong căn phòng và Ngài đến đứng giữa các ông. Đó là dấu chỉ của Chúa Giê-su Phục Sinh. Ngài sống lại và Ngài không bị giới hạn bởi những rào cản, những bức tường ngăn cách mà con người chúng ta đặt ra. Dù cho con người có "sợ hãi và đóng lại" tất cả các cánh cửa cuộc đời, thì Đấng Phục Sinh vẫn có thể vào được và vào tận bên trong để hiện diện ở giữa cuộc đời này.

Khi đứng ở giữa các môn đệ, Chúa đã nói lời thật đẹp: *"Bình an cho anh em!"*. "Bình an - shalom" là một lời chào bình thường của người Do-thái dành cho nhau trong mỗi lần gặp gỡ. Nhưng lời chào của Chúa Phục Sinh vượt trên cái bình thường kia. Trong lời chào của Chúa Phục Sinh chất chứa sự thân thương và sự bình an. Sự bình an cũng là món quà mà Chúa đưa lại cho các môn đệ, trong lúc tâm trạng các ông đang tràn ngập sợ hãi.

Tiếp với lời chào bình an, Chúa Giê-su chỉ cho các môn đệ thấy tay và cạnh sườn của Chúa. Chúa Phục Sinh chính là Đấng chịu đóng đinh, và ngược lại cũng vậy. Các vết thương trở thành dấu hiệu cho căn tính của Chúa. Chúa Ki-tô Phục Sinh và hiển dung không rũ bỏ lịch sử khổ đau trên trần thế của Ngài. Mà qua lịch sử đó, điều quan trọng được xác định rõ rệt, là Đấng Phục Sinh và Đấng chịu đóng đinh không bị "tách rời" khỏi nhau. Niềm tin vào Đức Ki-tô Phục Sinh không phải là sự nâng cao ảo tưởng khỏi sự đau khổ của thế giới. Niềm tin vào Đức Ki-tô Phục Sinh gìn giữ niềm hy vọng giải thoát được mọi khổ đau, ngay trong những nỗi đau khổ vô nghĩa và không thể hiểu nổi của thế giới này. Khi các môn đệ đã nhận được niềm vui trong lòng, Chúa Phục Sinh lại trao ban cho các môn đệ một lần nữa sứ điệp Phục Sinh: "Bình an cho anh em!". Cùng với sự bình an và niềm vui vừa nhận được, các môn đệ còn được Đấng Phục Sinh trao ban một sứ mạng thật đẹp: *"Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em"*.

Với sứ mạng này, các môn đệ trở thành cánh tay nối dài của Chúa Phục Sinh. Giống như Cha đã sai Ngài, giờ đây Ngài sai các ông đi. Các ông là những người được sai đi, những sứ giả của Chúa Giê-su. Với sứ mạng này, các môn đệ không được khép mình lại vào trong sợ hãi nữa. Cánh cửa đóng kín của căn nhà kia cần được mở rộng, vì cánh cửa tâm hồn của các môn đệ đã được Chúa Phục Sinh mở rộng.
Thật vậy, cánh cửa ngôi mồ chôn Đấng chịu đóng đinh đã được mở rộng, sự chết không còn hiện diện, Đấng chịu đóng đinh đã sống lại, Ngài đã bước ra khỏi cửa mộ đóng kín kia. Giờ đây không còn bất cứ cánh cửa nhân loại nào có thể đóng kín đối với Đấng Phục Sinh. Vì thế, Tin Mừng Phục Sinh cũng mang một tự do tuyệt đối và sức mạnh vô song, để có thể đến với muôn dân ở mọi miền, len lỏi đến từng tâm hồn ở mọi nơi. Bình an và niềm vui của Đấng Phục Sinh có một năng động thật lớn và không có bóng tối nào có thể "đóng lại" trước bình an và niềm vui của Đấng Phục Sinh, dù bóng tối đó là lao tù hay cái chết. Các chứng nhân tử đạo đã đưa Tin Mừng Phục Sinh đến mọi nơi, trong lao tù, ngoài đường phố. Phúc thay những ai theo bước Chúa Giê-su và trở thành chứng nhân của Ngài!

- **Lời Nguyện:**

Lạy Cha trên trời giàu lòng thương xót, ngày hôm nay Thánh Tử Giê-su đã đánh bại thần chết, Ngài sống lại và đem đến bình an cho chúng con, Ngài khai đường mở lối cho chúng con vào cuộc sống muôn đời. Chúng con đang hoan hỷ mừng Người sống lại, xin Cha ban Thánh Thần làm cho chúng con trở nên chứng nhân của Tin Mừng Phục Sinh, chứng nhân của bình an. Xin giúp chúng con trở nên người mới, để chúng con sống một cuộc đời tràn ngập ánh sáng của Đấng Phục Sinh. Người là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần đến muôn đời. Amen.

- **Kết với bài hát Kinh Hoà bình.**

Lạy Chúa từ nhân! Xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. Lạy Chúa xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa. Để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục, đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem chân lý vào chốn lỗi lầm. Để con đem tin kính vào nơi nghi nan, chiếu trông cậy vào nơi thất vọng, để con dọi ánh sáng vào nơi tối tăm, đem niềm vui đến chốn ưu sầu.
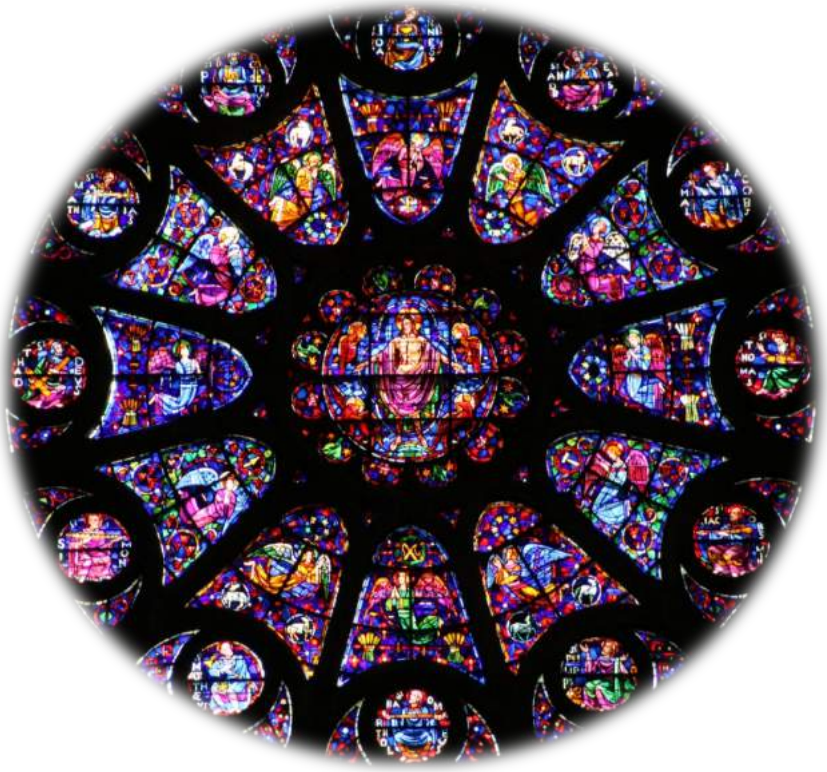
Lạy Chúa xin hãy dạy con: Tìm an ủi người hơn được người ủi an. Tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết. Tìm yêu mến người hơn được người mến yêu. Vì chính khi hiến thân là khi được nhận lãnh. Chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản than. Vì chính khi thứ tha là khi được tha thứ. Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời. Ôi Thần Linh thánh ái xin mở rộng lòng con. Xin thương ban xuống những ai lòng đầy thiện chí. Ơn an bình.